

Başta AKP olmak üzere birçok çevre tarafından "milat" (Tayyip, 25.03.14) olarak gösterilen, yerelden öte "genel" anlamı yüklenen 30 Mart seçimleri; yakın dönemde hemen her tarafa girişilen tahkimatın son durumunu yansıtan verileriyle geride kalmış, üçlü sandık sürecinin ilk aşaması ta-

mamlanmıştır.

30 Mart bir milat değildir ama üreteceği sonuçlardan kaynaklı, kritik bir viraj olma niteliğiyle, kayda değer etkilerde bulunacaktır.

Politik ortamdaki tansiyonu yüksek gelişmeler, kaçınılmaz biçimde 30 Mart'ın "genel" bir karakter ka-

zanmasına neden olmuştur. Bununla beraber, hem seçimin özgün kuralları hem de "yerel" yönünün ortadan kaldırmayacak özellikleri nedeniyle tipik bir "genellik"ten söz edilemeyeceği, dahası referandum vb. kıyaslamalarla zorlama bir çaba içerisine girilemeyeceği de açıktır.

Haftalık Özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Sayı: 95 Gerçekler devrimcidir!

3-9 Nisan 2014

* Fiyatı: 1 TL

www.ozgurgelecek.net

"Devrimci sanat çelişkileri vurgular"

Yaşamın İçinden-02

Kumport'ta hukuksuzluğa cevap direniş!

SOKAKLARI KAZANDIK, GERİSİ TEFERRUAT!

Bir seçimleri daha geride bıraktık. AKP'nin % 45 civarında oy aldığı ve Erdoğan'ın ailecek yaptığı balkon konuşması ile önümüzdeki sürece dair ipuçları verdiği bu seçimlerde kesin olan bir şey var. O da özellikle 2013 Gezi İsyanı'ndan bu yana sokakları zaten halkın kazanmış olduğu...

"AKP ve Erdoğan'a güven oylamasına" dönüştürülen seçimler sırasında da sokakların hala halka ait olduğunu gördük. Hile ve usulsüzlüklerle oylarını artırmaya çalışanlara karşı kitleler, gerek mum ışığında, gerek sandık başlarında, gerek sandıkların üzerine oturarak gerekse de sokakta çatışarak direndi. Bu gerçeklik, halkın umudunu seçim sandıklarına bağladığından çok, kabul ettirilmeye çalışana karşı sorgulayıcı, hesap sorucu ve hakkının arkasına düşen ısrarcılığı olarak okunmalıdır. Buradan doğru seçim sonuçlarını doğru okumalı ve halkın esasta sokakta kazandığını bir kez daha görmeliyiz.

2013 Haziran'ında milyonları sokağa döken Gezi'nin en önemli ve en özet sloganlarından biriydi; "Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak"! O günden bu yana yaşanan tüm gelişmelerde bunu gördük. Yerel seçimler de "artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmadığı"nın göstergesi olarak gerçekleşti. Ve yine seçimlerin ardından yaşanacak süreç de yeni isyanlara, yeni patlamalara gebe olacak.

Özgür Gelecek'ten

Hadi trafoya kedi kaçtı, ya AA ile CİHAN'a ne oldu?

Merhaba

30 Mart yerel seçimlerini geride bıraktık. Aslında geride bıraktığımız sadece oy verme işleminin fiziki yönü... Ancak seçimlerde yaşanan usulsüzlükler, oy hırsızlıkları, "trafoya kedi kaçtığı için" yaşanan elektrik kesintileri, kazananlar arasındaki burun farkları ve YSK'ya arda ardına yapılan iptal başvuruları... Gazetemiz yayına hazırlanırken; Ankara'da CHP'nin itirazı üzerine oy sayımları tekrarlanıyor, özellikle T. Kürdistanı'ndan Tatvan ve Ceylanpınar başta olmak üzere birçok yerde usulsüzlük yapıldığı için halk sokaklarda polisle çatışyordu.

Hal böyleyken, 30 Mart günü akşam saatlerinde televizyon başına geçerek seçim sonuçlarını izlemek isteyen milyonlarca insan, Anadolu Ajansı ile Cihan Haber Ajansı'nın verileri arasında gidip geldi. Hile, oyun vs. nasıl olursa olsun sonuçlanmış bir seçimin sonuçlarının açıklanması anında bile kompluşturılmaya çalışıldık. AKP'nin yükselişini görmek istemediğimizde CİHAN'a, "acaba?" sorusunda AA'ya bakarak geçirdik akşamımızı... Anaakım medyanın tarafsız, daha doğru ifadeyle objektif olmadığı o kadar gözümüze battı ki!

Göğün Yarısı

Kurumsallaşmanın yolu...

Sayfa 07

Gündem

"Özel değil genel genel"...

Sayfa 03

Pusulâ

Elinden gelen her şeyi yapmak

Sayfa 11

Seçimlere ilişkin değerlendirme/yorum yazıları

Yolsuzluk ve hile denkleminde T. Kürdistanı'nda seçimler/06

Kadınlar bir seçimi daha geride bırakırken.../07

Kazanan sokaklar ve alanlar olacak/08-09

Dersim'de yerel seçim kazanımla mı sonuçlandı?/15

30 Mart'tan kısa kısa notlar/16

“Devrimci sanat ilişkileri vurgular!”

İstanbul: 27 Mart Dünya Tiyatro Günü Galatasaray Meydanı'nda öğle saatlerinden akşama kadar süren basın açıklaması, performans gösterimleri, şiir dinletileri ve Gezi İsyanı'na dair fotoğraf sergisiyle “kutlandı”. Aralarında Kültür Sanat-Sen ve Gezi Tiyatro Forumu'nun da bulunduğu birçok sanat kurumunun tarafından düzenlenen etkinliğe biz de katıldık.

Yazımızın başında yer alan tırnak içerisindeki “kutlandı” ifadesinden anlaşıldığı üzere egemenlerin hayatın her alanında kendi menfaatleri dışında gelişen her şeye müdahil oluşları sanatı ve sanatçıyı da etkiliyor. Egemenlerin sanatın birçok dalını kendi araçları haline getirme çabaları, sanatçıların kendilerini özgürce ifade etmesini ve sanatın toplumsal nitelikte olmasını engelliyor. Sisteme muhalif her sanat eseri, dalı bu nedenle engelleniyor, yasaklanıyor, sansürleniyor!

Aynı zamanda bir propaganda aracı olarak sanatın gücü ortadayken egemenlerin bundan yararlanmak istemeleri kadar “doğal” bir şey olamaz elbette ki. Halkın yaşam biçiminin sisteme uygun bir biçimde şekillenmesi için egemenler sinemadan edebiyata, tiyatroya, müziğe, resime kadar sanatın her dalını kullanıyor ve sanatı bir meta haline getiriyor. Popüler kültüre kurban edilen sanat, halkın beyinlerini boşaltma amacını güderken bir yandan da para kazanma aracı olarak kullanılıyor. Bir meta olarak, hiçbir değer taşımaksızın üretilen ürünler halka da bir şey ka-

zandırmıyor, hatta kaybettiriyor.

Bunun yanı sıra Emek Sineması, Atatürk Kültür Merkezi gibi sanat alanları kentsel dönüşüme kurban edilirken sistem buna karşı koyanlara gaz bombalarıyla, TOMA'larıyla, akrepleriyle saldırıyor. Özel tiyatrolara ödenek “ahlaki ve milli değerler”e uygun olup olmasına göre yapıyor. Sokak sanatçılarına karşı baskı ve taciz gittikçe artıyor.

Gezi sürecinde gördüğümüz üzere sanat halkla bütünleştiği oranda güzel. Sistemle olan ilişkileri vurgulayan ürünlerin çıkması noktasında oldukça verimli geçen bu süreç, egemenlerin hayatımız üzerindeki etkisi sarsıldıkça sanatın da özgülleştiğini gösteriyor.

Ortada olduğu üzere egemenlerin dayattığı sanat anlayışından uzak, halkla birlikte ve halkın sorunlarını dillendiren sanat anlayışının varlığını göstermesi amacını güden ufak adımların büyük adımlara dönüştürülmesi aciliyet kazanmıştır.

Sanata ve sanatçıya olan baskı politikaları ve Dünya Tiyatro Günü kapsamında Gezi Sanatı Forumu'nu temsilen **Kemal Oruç** ile kısa bir söyleşi gerçekleştirdik.

- Biliyorsunuz ki Gezi İsyanı ile birlikte yükselen bir halk hareketi var. Sizce bu duruma sanatın ve sanatçının yaklaşımı nasıl olmalı?

Kemal Oruç: Kesinlikle ve kesinlikle halktan kopuk sanat yapılamaz. Böyle bir şekilde sanatın da özgün bir şekilde devamlılığı mümkün değil. Biz daha şimdiden önce kendi halkımızın sevinç-

lerini, üzüntülerini, mutluluklarını görmezden gelerek bundan 500 yıl öncesinin, 100 yıl öncesinin bizden bağımsız, bizden ilgisiz, bizden kopuk oyunlarını oynuyorsak ya da burjuva komedilerini oynuyorsak bu sanat değildir. Bunu sanat kabul etmiyorum. Bir gün her şey güzel olur, yoluna girse eğer ben o zaman Shakespeare'in oyunlarını organize edeceğim.

Ama şimdi ülkenin yarısından çoğunun ayaklandığı bir durumu görmezden gelsek, halkın bu isteğini, bu başkaldırısını görmezden gelip bunu sana-

timıza yansıtamazsak o zaman sanatçıyı demeyelim. Sanatçı önce şimdiki, bugünü görmeli.

- Yerel seçimler ülke gündemini oldukça meşgul eden bir konu, sizce yerel yönetimlerin sanata nasıl bir katkısı olabilir, genel anlamda yaklaşımı nasıl olmalıdır?

- Bürokrasiye dair hiç kimsenin sanatı yönetebileceğini düşünmüyorum. Çünkü en basitinden seçim şarkılarına bakın, hiçbir partinin seçim şarkısında bir estetik göremezsiniz. Daha kendi partisinin şarkısını seçmeyi bilmeyenlerin sanata dair bir şey yapmasını beklemek mümkün değil. Bunu biz sahipleneceğiz, bunu en başta halk sahiplenecek. Yani biz en başta halkı sanata karşı bilinçlendirmek zorundayız. Biz halkın sesiyiz. Halk yoksa, halkın bize yönelik bir talebi yoksa o zaman biz sanatçılar olarak yokuz. Sanat ve sanatçı halkı gördüğü sürece, onun sözünü dinlediği sürece, onu yansıtabildiği sürece var.

Bu kısa söyleşimiz ve Galatasaray Meydanı'ndaki etkinliklerin tümünde ortaya çıkan tablo sanatçıların toplumsal muhalefete olan tepkisizliklerinin ortadan yavaş da olsa ortadan kalktığına işaret ediyor. Gezi İsyanı kuşkusuz ki bu noktada bir kırılma noktası olmuştur. Birçok sanatçı bu süreçte tepkisini açıkça ortaya koymuş ve sonrasında da politikleşmeye başlamıştır. Aynı oranda sanat ürünlerinin de politikleşme süreci geçirdiğini söylemek mümkün.

Seçim çalışmaları son güne kadar sürdü

DERSİM

* **Merkez: Partizan'**ın da yer aldığı **Devrimci Güç Birliği** 27 Mart günü miting gerçekleştirdi. Miting için eski Devlet Hastanesi önünde toplanan kitlerle Seyit Rıza Meydanı'na yürüdü. Meydana **“Yerelden ve yerinden yönetim. Özgür ve özerk yönetim”**, “Emeğin özgürlüğü, özgür bir gelecek, özgür bir Dersim için birleştik”, **“Ebi rayberiya xo sonime kamiya xoser”** pankartları asıldı.

Binlerce insanın katıldığı mitingde BDP Eşbaşkanı **Selahattin Demirtaş** **“CHP Dersim'den ne istiyor? 91 yılda her yıl bir sorunu çözseydiniz, Dersim Paris olurdu. İşsizliği bitirirdiniz. CHP'nin Dersim'e yapacağı en büyük iyilik, Dersim'i Dersimlilere bırakmasıdır. CHP, Dersim'in sorununu yaratandır. AKP onun yeşillenmiş halidir”** dedi.

* **Ovacık:** 25 Mart günü Çarşı, 94 Mahallesi, Ovamkent'te Partizan olarak bildiri dağıtımını yaptık. Bildiri dağıtımını sırasında Ovacık'ın yerel gündemleri vurgulanırken sistem partilerinin

teşhiri de yapıldı.

MERSİN

Yeni Demokrat Gençlik olarak 26 Mart günü sabah 06.30'da başladığımız afiş çalışmasını iki ekip olarak yürüttük. Üniversite yolunda, çevreyolunda ve Kipa çevresinde yürüttüğümüz çalışmada YDG Kadın Komisyonu ve YDG'nin seçim afişlerini kullandık. Bu afişlerin yanında Mersin'de yerel seçimlerde desteklediğimiz parti olan BDP'yi de belirtmek için afişlerimizin yanına **“OYLAR BDP'ye”** yazılı afişler de astık.

Afiş çalışması sırasında gruptan biri polislin müdahalesi ile karşılaştı. Mobese görüntülerinden afiş çalışmamızı fark eden ekipler afişleme yaptığımız bölgeye gelerek izinsiz afiş yaptığımızı ve bundan dolayı bizlere ceza yazılması gerektiğini söylediler. Bize önce nasihatle bulunan polise Amed'de gaz kapsülü ile yaralanan Mehmet Ezer'den bahsedince ise **“İyi olmuş, gitmeseydi oraya! Ne işi vardı?”** diye cevap veren polis o saatten sonra onu muhatap almamıza sinir-

lenerek küfür etmeye başladı. Daha sonra ise **“Diyarbakır'a gidip oylar MHP'ye diye afiş yapsan kafana sıkarlar. Burada kimse bir şey demiyor. Bu kadar özgürlük de fazla daha ne istiyorsunuz?”** diyerek kendi kendine ara ara konuşarak küfürler etmeye devam etti. Kadın arkadaşlar da dâhil herkesin çantasını aramaya kalan polise karşı çıktık. **“Alın plakayı boynunuza asın”** diyen polisleri İHD'ye başvurarak teşhir edeceğiz.

İSTANBUL

* **Şişli:** HDP İstanbul Büyükşehir Belediye Eşbaşkanı Adayı **Pinar Aydınlar**, 26 Mart günü AGOS Gazetesi'ni ziyaret etti. Aydınlar, halklar arasında köprü kurmanın öneminden bahsetti ve HDP'nin buna vesile olduğunu söyledi. Gazetenin yayın yönetmeni **Roberto Koptaş** sohbet sırasında, HDP ile yaklaşma çabasının Ermeni toplumu içerisinde çeşitli eleştirilerle karşılandığını, halklar arasında köprü kurmanın zor ama değerli bir çaba olduğunu belirtti ve **“HDP, seçim sonucu ne olursa**

olsun, başarılı oldu” dedi.

* **Gülsuyu:** Aydınlar, 28 Mart günü **Gülsuyu Güzelleştirme Derneği**'ni ziyaret etti. Maltepe belediye eşbaşkanı adaylarının da katıldığı ziyarette konuşan dernek başkanı **Ali Şengül**, kentsel dönüşüm ve çete saldırılarından bahsetti.

* **Kartal:** HDP seçime 1 gün kala (29 Mart) İBB eşbaşkanı adayları **Sırrı Süreyya Önder, Pinar Aydınlar** ve Kartal belediye eşbaşkanı adaylarının katılımıyla kitlesel bir miting gerçekleştirildi. **“Bizler bir avuç sömürene karşı milyonlar olup gücümüzü göstereceğiz”** diyen Aydınlar'ın ardından konuşan Önder, 30 Mart 1972'de Kızıldere'de katledilen Mahir ve yoldaşlarını andı.

“ÖZEL DEĞİL GENEL GENEL” kamu spotu!

Suriye’yi önümüzdeki sürecin belirleyenlerinden biri olarak değerlendirmek gerekir. İçte ve dışta yaşanan gelişmeler buna işaret ediyor. Örneğin ABD’nin “Suriye dosyası”na bakan yetkilisinin 1 ay önce görevden alınmasıyla başlayan süreç, S. Arabistan’ın istihbarat şefi ve “Suriye dosyası”nın sorumlusunun değiştirilmesiyle devam ediyor.

Osmanlı düzeninde, padişahın ve sarayın bulunduğu şehir payitaht olarak, ülke toprakları ise “memleket” olarak tanımlanırdı. Osmanlı hâkim sınıfları, tımar sisteminin uygulandığı bölgelere “asıl memleket” derlerdi. Tımar sisteminin uygulandığı toprakların mülkiyeti de devlete aitti. Bu türden toprakların birinci özelliği devlet mülkiyetinde topraklar olduğunun varsayılmamasıydı. Miri topraklar “arazi-i memleket” (ülke toprakları) olarak da adlandırılırdı. Osmanlı padişahlarının bu topraklar üzerindeki yetkisine ve tasarruflarına değinmeye gerek yok sanırız. Günümüzün çakma padişahı R. T. Erdoğan’ın tarihten bu konuda ders aldığı açık. Ecdadını gayet başarılı temsil ediyor. Memleket toprakları ve üzerindeki sınırsız tasarruf hakkını ecdadından aldığı içindir ki, “kupon arazi” peşinde koşuyor! Hırsızlıklarını, yolsuzluklarını, rüşvet ve peşkeşliklerini tarihten alıyor! Memleketi kendi çiftliği gibi görüyor ve yönetiyor!

Yerel seçim sürecini geride bıraktığımız haftada, gayet “başarılı” bir seçim çalışması yürüten hakim sınıf klikleri, memleketi **Tape Cumhuriyeti**’ne çevirmekle kalmadı, burjuva-feodal siyasetin nasıl bir kirlenmişlik içinde olduğunu da ortaya koydu. Devletin en gizli denilen ve fakat herkesin bildiği sırlar açığa çıktı. Türk hakim sınıflarının ve onların temsil eden AKP’nin başta Suriye olmak üzere

nasıl halk düşmanı bir politika izlediği ortaya konuldu. Neredeyse her gün açığa çıkan yolsuzluk, rüşvet ve kendi yasalarına bile uymayan icraatlarını, savaş hazırlıklarını vb. adeta “kamu spotu” gibi izler olduk! Hakim sınıflar kendi çürümüşlüklerini, yozlaşmışlıklarını topluma dayatıyorlar! Dün miting meydanlarında servis ettikleri kaset hakkında “bunlar özel değil genel” şeklinde nara atanların aslında bunların birinci dereceden sorumlusu olduğu açığa çıkıyor. İhale Erdoğan’a yıkılsa da sahnelenen filmin yapımcıları AKP-Cemaat ortaklığıdır! Dünün “aynı yağmur altında birlikte islanan”ları bugün her ne kadar birbirine girmişlerse de, dün olduğu gibi bugün de yaşanan bu tablodan sorumludurlar. Çünkü onlar “aynı bağın gülü”dürler!

Yerel seçimler sürecinde yaşananlarla, bu siyasetin özünde burjuva-feodal siyaset olduğu ve gıdasını buradan aldığı bir kez daha açığa çıktı. “İslamcı”sıyla, Kemalistiyle, sağcısıyla, “solcu”suyla hakim sınıfların aynı zeminde dayandığı ortadadır. Dolayısıyla bu “gül”ler içinde CHP ve MHP

YASAKLAR
BOŞUNA...
YÜREKLER
İSYANDA!

de vardır. Onların hareket noktası temsil ettikleri kliklerin sınıf çıkarlarıdır. Sömürde, rüşvette, yolsuzlukta ve katliamda ortaklardır! Ama halkın yarattığı değerleri gaspetmede daha fazla pay alabilmek için ortak kabul etmemektedirler birbirlerini. Bu nedenledir “allah şirk devlet şerik” kabul etmez lafları! Boşuna dememiş “ekmede dikmede yok, yemede ortak Osmanlı” diye Anadolu köylüsü! Osmanlı’dan günümüze hakim sınıfların bütün icraatı, hizmet adı altında “yemeye” ortak olmak olmuştur.

TC’nin payitahtında yaşanan dalaşla birlikte ardı ardına ta-

peler yayınlanıp “haremimize girdiler, inlerine gireceğiz inlerine, alçaklık, hainlik, şerefsizlik vb.” naralarıyla “demokrasi” rüzgarları estirilip, yerel seçim süreci işletilirken memleket topraklarında yine çocuklar hedef alınmaya devam etti! Amed-Silvan’da 8 yaşındaki Mehmet Ezer adında bir çocuk başından vurulup ağır yaralandı! Hıslı kelam memlekette çocuklar vurulmaya ve katledilmeye devam ediyor.

Üstelik bu durum, kimi kendini bilmez aydınların, memleketin batısında faşizm, doğusunda demokrasi uygulandığını iddia ettikleri bir zamanda yaşanıyor! İnsan söylemeden edemiyor, “Allah’tan demokrasi uygulanıyor, yoksa vay halimize”(!) Memleketin her karış toprağında devletin uygulamalarının kaynağı faşizmdir. Üstelik bu faşist düzenin yönetiminde bulunanların an itibarıyla hırsızlıkları, yolsuzlukları ve katliamcılıkları ayyuka çıkmıştır.

Öte yandan memleketteki yolsuzluklara, rüşvete, çocuk katliamlarına dair tek bir laf etmeyen “Diyanet İşleri”, sıra Erdoğan’a yönelik iddialara gelince “ahlak”ı hatırlatma gereği duyuyor! Aynı diyanet, bakan olan ama insan karikatürü bile olamayan ancak kurulu düzenin üst yapısının rafine bir temsilcisi olan şahsın “makara”larına yönelik bir kınama dahi yapmazken, böyle bir açıklama yapması “zamanların manidar” olmasını doğuruyor.

TC TANZİM EDİLİRKEN!

Türkiye iç siyasetinde böylesine bir kirlenmişlikle politika yapılırken, başta Suriye olmak üzere Ortadoğu’da yeni gelişmeler yaşanıyor. İç politikayla bağlantılı olduğu tartışma götürmez olan Suriye uçağının düşürülmesi (sınır ihlali ilk değil son da olmayacak ama düşürülmesinin açık bir saldırı olduğu son sızdırılan ses kayıtlarındaki ifadelerden anlaşılabilir.) ve hakim sınıfların “Türbe karakolu” söylemleriyle Osmanlı geçmişlerine atflarına da vesile olan “dinsel-ulusal” bulamaçlı faşist bir propaganda eşliğinde sürdürülmesinin arkasında dışişlerinde yapılan toplantının olduğu, sızdırılan kayıtlarla açığa çıkıyor.

Suriye’yi önümüzdeki sürecin belirleyenlerinden biri olarak değerlendirmek gerekir. İçte ve dışta yaşanan gelişmeler buna işaret ediyor. Örneğin ABD’nin “Suriye dosyası”na bakan yetkilisinin 1 ay önce görevden alınmasıyla başlayan süreç, S. Arabistan’ın istihbarat şefi ve “Suriye dosyası”nın sorumlusunun değiştirilmesiyle devam ediyor.

Halihazırda ABD’nin bölgeye ilişkin politikasının yürütücüleri olarak tek değişmeyen iki “memur”un, Erdoğan ve Davutoğlu olduğunu hatırlatmak gerekir. Cemaat aracılığıyla yürütülen “yolsuzluk” operasyonunu bir de bu yönlü değerlendirmek gerekir. Son servis edilen “kamu spotu”nda,

TC’nin Suriye’deki savaşa nasıl müdahil olduğu, 2000 tırlık askeri mühimmat gönderdiği, savaşı kumanda edecek bir general görevlendirildiği vb. ortaya çıktı. Açığa çıkan kayıtlar “anlışanlı Türk büyükleri”nin çapsizliklerini ortaya koyarken, vakti zamanında deliğe süpürmeden kullanılan bir iktidarın an itibarıyla değiştirilmesi ya da kimi yanlarının törpülenmesi amacıyla yürütülen bir kampanyaya işaret ediyor. Tayyip bir yandan emperyalist patronlarına yerel seçimler vesilesiyle halk desteğinin arkasında olduğunu göstermeyi amaçlarken diğer yandan Kıbrıs, Ukrayna-Kırım meselelerindeki “uzlaşıcı” tavrıyla ön alıyor. Önümüzdeki süreçte Türkiye’nin özellikle Doğu Akdeniz doğalgaz aktarımı nedeniyle İsrail’le yakınlaşacağı yönlü haberlerin yapılması da bu amaçladır.

Yaşananlar önümüzdeki yaz aylarının oldukça sıcak geçeceğine de işaret ediyor. Özellikle bu durum dış politikaya bağlı olarak iç politikada Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde etkili olacak gibi görünüyor. Türk devletinin bu seçimleri geleneksel olarak sorunlu olmuştur. Her seçimler öncesinde hakim sınıf klikleri arasında çelişkiler keskinleşmiştir. Yerel seçimlerden elde edilen deneyim gösteriyor ki, önümüzdeki seçimler de bir hayli çatışmalı geçecek. Daha şimdiden kimi kalemşörlerin yerel seçim sonuçlarından hareketle vurguları bunu gösteriyor. Sahibinin sesi olan bu “aydın” takımının halkın çıkarlarını savunmadıkları, ait oldukları sınıfın sesi oldukları yerel seçim sürecine dair tavırlarından da anlaşılabilir. Kendilerine “liberal demokrat” diyenlerin ve özellikle Kürt ulusunun yanında olduğunu söyleyen “aydın”lar başta olmak üzere, “AKP’nin gitmesi için” diğer hakim sınıf kliğini destekleme çağrısı yapanlar ya da halk yararına politika yaptığını ileri sürenlerin kendi dar çıkarlarını halkın çıkarlarının önüne koyma yaklaşımları memleket topraklarının “kullanışlı aptal” mümbitliğini göstermeye devam ediyor!

Tüm bu gelişmeler bize yerel seçimler sonrasında da hakim sınıflar arasındaki dalaşın, ortaya çıkan sonuçların da kullanılmasıyla devam edeceğini ve yine hakim sınıfların halka yönelik saldırganlığının sürdürüleceğini gösteriyor. Sonuçlarda AKP’nin oyu ne olursa olsun halka yönelik saldırganlıkta bir değişiklik olmayacağı açıktır. Tarihsel tecrübe bize bunu anlatıyor. Bu sonuçlar ne olursa olsun memleket toprakları sakinleşmeyecek ve hatta hakim sınıf klikleri arasındaki dalaş daha da artacaktır. Buna paralel olarak halka saldırganlık da artacaktır. Tabii kitle hareketi de kendi mecrasında akmaya devam edecektir. Kitleler “Gezi’nin Ruhü Newroz’un coşkusuyla” mücadeleye devam edecektir.

Bitirilmeye çalışılan köylülük

Tarımı bitirmek isteyen devlet 80'li yıllardan sonra uyguladığı politikalar ile bunu pratiğe dökmüş ve günümüzde köylüler, yüksek girdilerden dolayı üretmez duruma gelmiştir. Uluslararası Para Fonu (IMF) ve Dünya Ticaret Örgütü (DTÖ)'nün 2000'li yıllardan sonra tarım politikaları ile yeni düzenlemelere gitmeleri yoksul köylüyü bitirerek, endüstriyel dev şirketlere yer açarak köylülüğü yerinden yurdundan ederek, büyük şehirlere göçüp işsiz ordusuna katmaktadır.

TC devleti köylülüğün tasfiyesi ile ve sözleşmeli tarım modeli ile üretim ve verimi artırmak ve de istihdam oluşturmak pahasına uyguladığı politikalar sonucu köylüyü sürüklemektedir.

Bizlere okul yıllarında Türkiye, tarımda kendi kendisine yeten ve dışarıya ürün ihraç edebilen dünyadaki 7 ülkeden biri olarak anlatılmıştı. Ancak bugün ürün ihraç etmek bir kenara, birçok ürünü dışarıdan alma noktasına geldik.

Tohum, gübre, akaryakıt, elektrik ve ilaç gibi tarımsal girdilerin yüksek olmasından dolayı köylünün üretim yapamaz hale getirildiği bu dönemde, Türkiye'de tarımsal elektriği kullanan bir köylü ortalama 3.32 kuruş öderken Avrupa Birliği'nde tarımsal elektrik ücreti ise 1.54 kuruş'tur. Elektrik faturalarında enerji tüketim bedeli dışında, kayıp kaçak bedeli, dağıtım bedeli, sayaç okuma bedeli, perakende satış hizmet bedeli, iletim sistemi kullanım bedeli, TRT payı, enerji fonu, elektrik tüketim vergisi ve KDV gibi 9 kalem vergi alınıyor. Bunların tutarı, tüketim bedelinin yüzde 45'ini buluyor ve tarım girdileri bir de bu vergilerle yükselmiş oluyor.

Özelleştirilen Tarım

1985 yılında DB tarafından hazırlanan "Özelleştirme Ana Planı" sonrasında, özelleştirmeler başlamıştır. Bu dönemden günümüze kadar özelleştirilen tarımsal Kamu İktisadi Teşebbüsü (KİT), birçok

Bizlere okul yıllarında Türkiye, tarımda kendi kendisine yeten ve dışarıya ürün ihraç edebilen dünyadaki 7 ülkeden biri olarak anlatılmıştı.

yapısal sorunlarını çözememiş aslında tarım sektöründeki özelleştirmeler ile tarımın kurumsal altyapısını bozmuştur.

Ve bu yıllarda tarım sektöründe başlatılan özelleştirmenin bedelini, 2000'li yıllarda tarımda küçük işletmelere sahip olan köylüler ödemiştir. Ve bu yıllarda 3 milyon insanın tarımsal istihdamdan koptuğu yıllar olarak kayda geçmiştir.

Artan sömürü

Neoliberal politikalarla artan sömürü köylüyü, dünyada en pahalı mazotu, tarımsal elektriği, tohum, gübre ve ilacını kullanmak zorunda bırakarak bitme noktasına getirmiştir. Salt Türkiye'de değil dünyada da, küçük ve orta ölçekli tarım yapan köylü, endüstriyel dev ölçekli işletmelerle ikame edilerek bitirilmeye çalışılıyor.

Ve bu şekilde köylerin boşaltılmasıyla kentlere gelecek, ancak iş ve aş bulamayacak ve ucuz işgücü olarak egemenlerin hizmetine girecektir. Diğer yandan ise tekeller ülke tarımında cirit atacaktır.

(Bir ÖG okuru)

PTT işçisi mücadeleye çağırıyor

İstanbul: DİSK'e bağlı Nakliyat-İş Sendikası Sirkeci'de bulunan PTT Merkez Müdürlüğü önünde basın açıklaması yaparak, PTT'de çalışan taşeron işçilerini örgütlenmeye ve mücadele etmeye çağırıyor.

28 Mart günü eylem yapan işçiler "PTT'de taşeron cehennemine karşı örgütlü mücadele edelim" yazılı pankart açarak açıklama yaptılar.

Açıklamada, Türk-İş'e bağlı Haber-İş Sendikası'nın PTT'de çalışan taşeron işçilerin hakkını savunmadığı gibi örgütlenme eğilimi içerisinde olan işçilere de "Siz taşeronsunuz" diyerek örgütlenmenin önüne set çekmeye çalıştığı ifade edildi.

"Kadir Topbaş'ın sen, neden paramı çalışıyorsun?"

İstanbul: 3. kez seçilerek İstanbul Büyükşehir Başkanı olan Kadir Topbaş'ın ve ailesinin sahibi olduğu Saray Muhallebi'de işten çıkartılan işçilerden İhsan Omulmaz ile bir sohbet gerçekleştirdik.

ÖG: Bize süreçten bahseder misiniz?

- 7 senedir Saray Muhallebi'de çalışıyorum. Bizi günde 14-15 saat çalıştırıyorlardı. Özellikle Beyoğlu'ndaki şubede 15-16 saat çalıştığımız oluyordu. Ne mesai parası ne de hafta sonu izinlerimizi veriyorlardı. Üstelik bankaya asgari ücret yatırıyorlar ya, gerisini ise elden vererek hem bugünümüzü hem de geleceğimizi çalışıyorlar. Elden verilen paraları da, hastalandığında kesiyorlar, cenazeye gitsen, düğüne gitsen kesiyorlardı.

Olay şöyle patlak verdi: Ben 2 gün rapor aldım hastalıktan kaynaklı. Geri geldiğimde maaşımdan 400 TL kestiklerini gördüm. Müdürle görüşmeden bir şey çıkmayınca Topbaş ailesi ile de görüştum. Kadir Topbaş'ın kardeşine anlattım durumu, o da düzeltceklerini söyledi. Aradan birkaç ay geçti. Baktık hiçbir şey değişmiyor. Biz de gittik avukata ve "mesai paralarımızın verilmesine" şeklinde ihtar çektirdik. Bir gün sonra işten çıkartıldık. Ben mahkemeye başvuracağımı söylediğimde 13 arkadaş da benimle geldi.

Maaşı elden veriyorsun. Bugünümü çalışıyorsun, geleceğimi çalışıyorsun. Koskoca Kadir Topbaş'ın sen, benim üç kuruş paramı neden çalışıyorsun? Bir de Müslüman geçiniyorlar. Kadir Topbaş bir de köylüm benim. Uzaktan da akrabam, annemin teyzesinin oğlu. Babam bile dedi "Ayıptır, köylümüzdür, Allah'a havale et." Ben "Benim maaşımı keserken Allah'a havale mi ediyor? Ben hakkımı arayacağım" dedim.

Bakırköy'de taşeron sağlık işçileri eylemde

H. Merkezi: İstanbul'da Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'nde ihale değişikliği nedeniyle yenilenen sözleşmelerinde hak gasplarına karşı çıkan işçiler eylemde.

İhale değişikliği nedeniyle yenilenen sözleşmelerinde hak gasplarına karşı çıkan Devrimci Sağlık-İş üyesi işçiler, ücret düşüşüne ve yenilenen sözleşmedeki iş kanununa aykırı maddeleri başhekimle görüşmek için randevu talebinde bulundu.

Başhekimlik bu talebe karşılık vermeyince işçiler eylem yaparak topluca Başhekimlik önüne gitti. "Dik dur eğilme, taşerona yenilme" sloganları atan işçiler kapıya dayanınca Başhekim de görüşmeyi kabul etmek zorunda kaldı. Görüşmede işçiler aynı taahhütleri taşeron şirket yetkililerinden de aldı.

İstanbul: Şişli Etfal Hastanesi'nde taşeron şirketler üzerinden çalıştırılan sağlık işçileri 26 Mart günü dayanışma yemeği düzenleyerek basın açıklaması gerçekleştirdiler. Dev Sağlık-İş üyesi işçiler devlete ve hastane yönetimine seslerini duymaları ve insanca koşullarda yaşamaları için adım atmaları için çağrıda bulundular.

"Taşeron'un sofrasına hoş geldiniz" pankartı açılan dayanışma yemeğinde yapılan açıklama-

Dev Sağlık-İş dayanışma yemeği düzenledi

larda "2013 Aralık ayı itibarı ile açlık sınırı 1.121 TL, yoksulluk sınırınının 3544 TL olduğu ülke işçile-

rin aldığı ücret 800 TL'dir. İşçiler bu tablo içerisinde emeğinin karşılığını alamazken, bir de taşeron firmalarca sömürülmektedir" denildi. DİSK'in 31 Ocak'ta Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önünde yaptığı eylemle 2014 yılını fiili toplu sözleşme yılı ilan ettiğini hatırlatan işçiler, insanca yaşam ve iş güvencesi için taleplerini sıraladılar.

Kumport'ta hukuksuzluğa cevap direniş!

İstanbul: Haramidere Limanı'nda bulunan Kumport şirketinde 1,5 yıl içerisinde 160 işçi işten çıkarıldı. İşçiler, bazıları telefonda bazıları da noter vasıtasıyla ve hiçbir gerekçe gösterilmeden işten çıkarıldıklarını öğrendiler.

Kumport, sendikal faaliyete engel olmak için kendi içinde kurduğu Okyanus adında taşeron şirkete işçilerin geçişini yapmak için çıkardı. İşçilerden bir kısmı işe başladı, taşerona karşı çıkanlar ise iş başı yapmadı. Böylece bir ay içinde 114 işçi parça parça işten atıldı. Şimdiye kadar sendikaya üye oldukları bilinen ya da tahmin edilen 160 kişi işten çıkarıldı.

Haramidere Limanı'nda bulunan

Kumport şirketinin önünde (28 Mart) 93 gündür devam eden direniş hakkında işten atılan işçilerle ve Liman-İş Sendikası örgütlenme uzmanı **Sinan Ceviz** ile söyleşi gerçekleştirdik. Patronun işçilere sendikadan istifa edilmesi yönünde yaptığı baskıyı, limanda ağır iş koşullarında çalışan işçilerin iş güvenliğinin nasıl sağlandığını anlatmalarını istedik.

Erhan Dinçtürk bir yıl önce sendikal faaliyet yürüttüğü öğrenilince üç gün içinde işten çıkarıldı. Hukuki süreci başlattı ve direnişe devam ediyor. Dinçtürk, e-devlet şifresi istenen işçilerin şirket yönetimi tarafından sendikadan zorla istifa ettirildiklerini, bunun ispatlandığını, hukuki sürecin başladığını söylüyor ve "İşçiler arasında çalıştıkları bölümler ve aldıkları maaşlar bahane edilerek fark yaratılıyor, işçileri parçalayıp yönetmeye çalışıyorlar. Bu yöntemle sendikal faaliyeti engellemeye çalışıyorlar" diyor.

İşçilere yoğun baskı olduğunu söyleyen Dinçtürk, işçilerin her an işten çıkarılma kaygısının iş kazası geçirme riskini de artırdığını söylüyor.

Dinçtürk, Kumport'ta işten çıkarılmanın çeşitli yöntemleri olduğunu söylerken son zamanlarda uygulanan yöntemi, "İşten çıkarma bahanesi olarak hiçbir hak ödemedi, işçi yüz kızartıcı suç işlemiş muamelesi yapılıyor. Böylece dava sonuçlanana kadar bir yerde çalışması ve gittiği yerde örgütlenme çalışması yapması engellenmek isteniyor" sözleri ile ifade ediyor.

İGS toplantılarında sendika anlatılıyor

İşten çıkarılan ve direnişte olan işçilerden **Orhan Mineyli**, 4 sene Kumport'ta çalıştığını ve çalıştığı iş makinesi sebebiyle meslek hastalığı olan bel ve boyun fıtığına yakalandığını anlatıyor.

Sendikal olduğu bilinen Mineyli, hastaneden "ağır yük kaldıramaz" raporu aldığı için iki yıl önce bir makineye zarar verdiği öne sürülerek işten çıkarılıyor. 17 sene aynı sektörde çalışan Mineyli limanda çalışmanın risklerinden bahsederken iş kazaları sebebiyle 8 ölüme tanıklık ettiğini söylüyor. Mineyli, "İş güvenliği kurallarını sadece baret takmakla sınırlandırılan patron, çalışırken yanı başımızda kaza geçiren, uzuvlarını

kaybedenler için hiçbir şey yapmıyor" diyor. İş güvenliği ve sağlığı toplantılarında işçileri iş güvenliği konusunda bilgilendirmek yerine işyeri avukatının sendikaya üye olunmasını diye özel olarak konuşmalar yaptığını söylüyor.

Direnişin başladığı günlerde limanda şimdiye kadar hiç görülmemiş % 30-60 arasında zam uygulanıyor. Çünkü işçilerin maddi ihtiyaçları azalırsa sendikaya olan ihtiyaç da azalır(!) diye düşünüyorlar. Oysa ağır iş koşulları altında çalışılan limanlarda işçilerin ihtiyacının sadece maddi değil, iş sağlığı ve güvenliği kurlarının uygulanması olduğu vurgulanıyor.

Liman-İş Sendikası örgütlenme uzmanı **Sinan Ceviz** Kumport şirketinin avukatının mahkeme süreci içinde hâkimin Çalışma Bakanlığı'ndan sendikal olanların listesini almasını talep ettiğini, listenin Çalışma Bakanlığı'ndan alındığını, yasak olmasına rağmen listenin mahkeme hâkimi tarafından patron vekillerine verildiğini söylüyor. Sendikal olanların listesinin şirketin eline geçmesi ile sendikal işçilerin e-devlet şifreleri alınarak sendikadan istifaya zorlandıkları anlatılıyor. Ceviz, Çalışma Bakanlığı, davaya bakan hâkim ve patron avukatının, iş yerinden çıkarılmada birinci dereceden suçlu olduklarını ve sorumluların sürece müdahale etmesi gerektiğini söylüyor.

Direnişin geleceğini sorduğumuz Ceviz, "Liman-İş sendikası olarak kararlıyız, bu limandaki çalışma koşullarını değiştireceğiz, bu limana sendika girecek, sendikamız ve iş yeri komitemiz kararlı. Herhangi bir hukuksuzluk olduğunda çalışan işçilerden haber alıyor ve müdahale ediyoruz. Kumport'ta sendikal çalışmayı tamamlayacağız, kimsenin şüphesi olmasın. Yapılan baskılar sadece sürecin uzamasına sebep olur ama baskı yapanın yanına kâr kalmaz" diyor.

rın ucuz emek sömürsündeki ısrarına karşı sonuna kadar ne olursa olsun direnmekte kararlılar.

FENİŞ direnişi Çelik-İş önüne taşındı

H. Merkezi: Hak İş'e bağlı **Çelik İş Sendikası**'na üye olan FENİŞ alüminyum işçileri sendikalarının 30 Mart'tan itibaren kendilerine verdiği desteği çekeceğini açıklamaları üzerine Ankara'da bulunan genel merkez önünde 6 günlük oturma eylemi yaptılar. 6 gün boyunca sendika önünde nöbet tutan işçiler bir yandan **Türkiye Barolar Birliği**, Hak İş ve **Çelik İş** ile görüşmeler gerçekleştirirken diğer yandan da Çalışma Bakanlığı ve TBMM önünde eylemdeydi.

6 günün ardından 28 Mart günü açıklama yapan işçiler eylemlerini değerlendirdiler. İşçilerin taleplerinden ilki **sendikanın desteğinin direnişin sonuna kadar devam etmesi**, bu anlamda sendika direniş devam ettiği sürece sendika direnişe devam eden işçilere işsizlik maaşları kesildikten sonra da maddi destek vermeye devam edecek. Alacakları konusunda aylardır geri dönüş bekleyen işçiler birkaç saat içinde tüm belgeleri imzalattı. FENİŞ'te üretime başlamanın zeminlerini oluşturmak üzere karar alan işçiler, bir dayanışma fonu oluşturmak ve diğer işçilerle dayanışmayı büyütme amacıyla direnişteki işçiler adına Gebze'deki fabrikaları gezecek.

Greif direniyor

İstanbul: Greif (sunjüt) fabrikasında işçiler zorlu çalışma koşulları karşısında birlik olup sendikada örgütlenerek greve gittiler. Başlattıkları grev sonuç veremeyince üretimi durdurarak fabrikayı işgal ettiler. Haftalardır direnişte olan işçiler gün geçtikçe daha bir umutla bağlanıyor direnişlerine. Üretimden gelen güçlerini kullanan işçiler, bugün sendikadan hiçbir şekilde destek alamadıklarını ve var olan

sendikanın patron yandaşı olduğunu söylüyorlar. Greif işçileri fabrikada çeşitli etkinliklere devam etmekte ve direnişte olan iş yerlerine düzenli desteğe gitmekte.

Fabrika yönetiminin kapatma kararı aldığı iddiasına karşı işçiler bu kararın direnişten önce olduğunu söylediler. Öte yandan üretimi diğer fabrikada sürdüreceğini iddia eden fabrika yönetimi, işçilerin makul taleplerine hala kulak tıkamakta. İşçiler patronla-

Yasa yürürlüğe girdi, işçiler işsiz kaldı

H. Merkezi: 30 Mart yerel seçimlerinin ardından yürürlüğe giren Bütünşehir Yasası ile birlikte tüzel kişilikleri sona eren İl Özel İdaresi çalışanları işsiz kaldı. İzmir'de işsiz kalan İl Özel İdaresi çalışanları İzmir İl Valiliği ile görüşerek, sorunlarına çözüm bulunmasını istedi ve gerekirse açlık grevine başlayacaklarını duyurdu.

2012 yılının Aralık ayında Bakanlar Kurulu tarafından kararlaştırılan Bütünşehir Yasası yerel seçimlerin yaklaşması ile askıya alınmış, ancak tam 30 Mart günü de yürürlüğe konulmuştur. Bu yasa ile İzmir'de İl Özel İdaresi'nde temizlik hizmetleri, idari kadro, fen işleri ve teknik işlerinde çalışan 350'nin üzerinde işçi, yerel seçimlerin ardından 31 Mart günü işsiz kaldı. Konu ile ilgili İzmir Valiliği önünde toplanan işçiler, İzmir Valisi **Mustafa Toprak**, İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı **Aziz Kocaoğlu** ve kapanan İl Özel İdaresi Başkanı **Serdar Değirmenci**'ye çağrıda bulunarak sorunlarına çözüm bulunmasını istediler.

Bütünşehir Yasası'nın yürürlüğe girmesi ile işsiz kalan işçiler adına konuşan **Mehmet Dinler**, talep etmelerine rağmen sorunlarının bir türlü çözülmediğini ve bir anda işsiz bırakılarak mağdur edildiklerini aileleri ile birlikte binlerce insan ettiklerini anca şu hali ile ev kiralarnı bile ödeyemediklerini belirterek "Bize hiçbir şey açıklanmadan haydi güle güle dediler. Türkiye'de böyle mi demokrasi var?" diye sordu.

"Biz ekmeğimizin peşindeyiz" Açıklamada "Artık İl Özel İdaresi diye bir kurum yok. Peki, biz çoluk çocuğumuzla kime gidelim, nereye gidelim? Belediye bizi istemiyor. Valilik kanun yok diyor. Ne yapalım, çalalım mı? Bizi kahreden yüzükoyun bırakılmamız ve gidin başınızın çaresine bakın denmesidir. İster valilik ister belediye, buna bir çözüm bulsun. Belediye AKP'liyiz diye bizi almıyor, Valilik de CHP'liyiz diye bizi almıyor. Bu nasıl iş? Aramızda gençler de var. Bu çocukların geleceği ne olacak? Bu memlekette arkası sağlam olan kendini kurtarıyor. Ben İl Özel İdare'de yıllarca emek veriyorum. Aramızda en yeni arkadaşımız üç senedir burada çalışıyordu. Diğer yandan, buranın daimi personeli olan yeni arkadaşlar bile başka kuruma gidiyor. Ortada bir çifte standart var. Belediye ve mahkeme arasındaki anlaşmazlık bizi ilgilendirmez. Biz ekmeğimizin peşindeyiz" cümlelerine yer veren Dinler, gerekirse açlık grevi yapacaklarını söyledi.

Biri Yunan, biri Alevi, biri Kürt...

Berkin Elvan'dan sonra yine benzer bir olayla bu sefer devletin çocuk kat-

letmekte "usta" olduğu Kürdistan coğrafyasında Amed'in Silvan ilçesinde bir çocuk vuruldu. 25 Mart günü gerçekleştirilen BDP'nin mitinginden sonra yaşanan polis saldırısında kafasından gaz fişegiyle yaralanan 10 yaşındaki **Mehmet Ezer** ilk olarak yoğun bakıma alındı. Uzun süre yoğun bakımda yaşam mücadelesi veren Mehmet, 31 Mart günü taburcu oldu. Bu arada Ber-

kin'in babası **Sami Elvan** da Mehmet'in babasını arayarak geçmiş olsun dileklerinde bulundu ve sabır diledi.

"Atina'da Alexis, İstanbul'da Berkin, Amed'de Mehmet'iz" Mehmet'in vurulduğu Silvan'da halk 2 gün boyunca sokağa çıkarak protesto etti. Ankara ve İstanbul başta olmak üzere birçok kentte de Mehmet için eylemler düzenlendi. Bunlardan biri de İstanbul Beşiktaş'ta, öğrenciler tarafından Berkin için işgal edilen Berkin Elvan Öğrenci Evi'nin önünden başlayan ve **"İstanbul'da Berkin'iz, Amed'de**

Mehmet'iz" şiarıyla düzenlenen eylemdi. Bu eylemde sık sık Yunan polisi tarafından katledilen 15 yaşındaki **Alexis** de anıldı.

Artık herkes bir parça **Yunanlı Alexis**, bir parça **kara kaşlı Berkin**, bir parça **Silvanlı Mehmet**'ti... Biri Yunan, biri Alevi, biri Kürt... Her biri ırkçılığı varlık nedeni haline gelmiş faşist Türk hâkim sınıflarının nefretle birbirinden koparmaya çalıştığı kesimler... Ancak ortak direniş, ortak mücadele, ortak isyan ve ortak acılar herkesi ortaklaştırıyor. **"Yunan dölleri", "dinsiz-imsansız Alevilerle", "bölücü Kürtlerle"** buluşuyor.

"Roboski'ye adalet istemeye devam"

İstanbul: İHD İstanbul Şubesi Adalet ve Hakikat Komisyonu, her ayın 28'inde Roboski'nin faillerinin yargılanması için Galatasaray Lisesi önünde basın açıklaması gerçekleştiriyor. 28 Mart akşamı yapılan, seçimlerden kaynaklı politik arenanın hareketli olduğu belirtilerek yürüyüş yapılmayan eylemde yere Roboski katliamının faillerinin Roboski'nin faillerinin isimleri ile **"Yargılansın"** yazılı dövizler bırakıldı.

İHD adına açıklama yapan Av. **Abdulkali Boğa**, katliamdan sağ olarak kurtulan **Servet Encü**'nün evine geçtiğimiz günlerde yapılan saldırıyı hatırlattı ve **"Türkiye, Roboski'den başlayarak geçmişi ile yüzleşmeli. Böylesi bir yüzleşme, Kürt sorunundaki barış ve çözüm sürecindeki politikası için bir turnusol olarak ortada durmaktadır"** dedi.

"33 yıldır seçmen kağıdı yolluyorlar"

İstanbul: Cumartesi Anneleri, 470. kez Galatasaray Meydanı'nda bir araya geldi. Bu hafta, 19 yıl önce Mutki'de gözaltında kaybedilen **Kemal Birlik**, **Abdulkali Birlik**, **Zübeyir Birlik** ile Zeki Alabalık'ın dosyaları açıklandı.

Eylemde konuşan **Muzaffer Yedigöl**, 33 yıl önce gözaltında kaybedilen abisi **Nurettin Yedigöl** için yerel seçimlerde oy kullanması için gönderilen seçmen kağıdını gösterdi ve **"Bu nasıl devlet, bu nasıl insanlık, bu nasıl adalet"** dedi.

Gerilla taziyesine saldırı

Amed: Dicle Üniversitesi Öğrenci Derneği, isimleri yeni açıklanan 6 HPG gerillasının taziye evini ziyaret etmek için Amed'in Bismil ilçesine gitti. YDG ve YDK'lıların da katıldığı cenazede yürüyüş sırasında polis, kitleyi silah sıkarak dağıtmaya çalıştı. Engellemelere rağmen biraraya gelen kitle şehit ailelerinin bulunduğu çadıra yürüyüş düzenledi. Saldırı sırasında DİHA muhabirinin kamerası polis tarafından kırılırken, 2 kişi de gözaltına alındı.

Yolsuzluk ve hile denkleminde T. Kürdistanı'nda seçimler

Gezi İsyanı'nın sarsıcı etkileri altında politik gündemin kızgınlaştığı bir süreçte 2014 yerel seçimlerini de arkamızda bıraktık. Toplumun muhafazakârlaşma eğilimi, kutuplaşma siyaseti, muhalefetin statükocu algısı vb argümanların arasında seçimin en tartışma götürmez sonuçlarını BDP-HDP ortaklaşmasının kazandığını ise ifade edebiliriz.

AKP'nin ve diğer sistem partilerinin bölgeden neredeyse silindiği sonuçlara göre 3 büyükşehir, 9 il, 68 ilçe ve 23 beldede seçimleri kazanan BDP; 3 yeni il ve daha önce alamadığı birçok ilçeyi de listesine ekleyen oy oranını ise dikkat çekici şekilde artırdı.

Çıkan tablo, BDP'nin yarıştığı tüm alanlarda AKP'yi geriletliğini göstermektedir. "Barış süreci" çerçevesindeki yaklaşık bir yıllık çatışmasızlık halini pozitif anlamda değerlendiren Kürt Ulusal Hareketi, bu anlamda süreci kitleler arasında demokratik katılımı ve açık siyaseti geliştirerek geçirmiş ve bunun meyvelerini de yerel seçimlerle beraber toplamıştır.

Fermuar ve eşbaşkanlık sistemi, halk meclisleri, anadilde eğitim olanakları ve KCK'nin özerklik inşası çağrısına paralel şekilde kurgulanan bir yığın proje ile kitlelerin karşısına çıkan BDP'nin bölgede belirgin bir gücü de kendisine katarak arkada bıraktığı seçim sürecinde, bu gelişimin kuşkusuz ki diğer birçok etkenle de birleştiği ifade edilebilir. Rojava'da gelişen süreç, bu anlamda Kürt ulusunun geleceğe dair umut kaynaklarından birisi olurken, bu temelden doğru özellikle bölgedeki hareketlilik, seçimlerde BDP oylarını artıran nedenlerdendir.

Yine AKP'nin Suriye'deki "sefer" siyaseti, bölgedeki savaşı körükleme eğilimi de özellikle Kürt halk kitleleri açısından AKP'ye tepki duyma zeminini yaratmış ve bu da bölgede dinsel söylemleri kullanarak siyaset üreten AKP'nin gerilemesini doğurmuştur.

Yolsuzluk ve rüşvet operasyonlarının ardından AKP'nin yönetememe krizinin somut görüngüler şeklinde kıyıya vurduğu bir dönemde, egemenlerin politik tarzının ayrılmaz parçalarından olan hile ve yolsuzluk pra-

tiklerinin en "güzide" örneklerini ise yine Türkiye Kürdistanı'ndaki seçimlerde göstermiştir. Çalınan oy sandıkları, AKP'ye basılmış çuval çuval oy pusulaları ve rakamların yakın olduğu yerlerde itirazlar sonucu yeniden sayımlar, bu konudaki örneklerden bir kağıdır sadece.

Seçimleri ilk kez BDP'nin kazandığı Ağrı (Ağrı)'da oylar itirazlar sonucu dört kez sayılırken, birçok il ve ilçede yakılmış oy pusulaları bulunmuştur. Tatvan'da ve başka birçok yerde AKP mührü basılı oy pusulalarının bulunduğu tutanaklara geçmişken, seçimlerin en iddialı adaylarından olan **Osman Baydemir**'in aday olduğu Riha (Urfa)'da ise çok sayıda BDP oyu yakılmış halde bulunmuştur.

Yine Türkiye genelinde 35 ilde elektriklerin kesildiği kayıtlara geçerken, Sêrt (Siirt) Şirvan'da ve Erzurum'un bazı ilçelerinde askerler köyleri gezerek baskı yapmış ve korucular uzun namlulu silahlarla sokaklara çıkmıştır. Sistemin yolsuz ve hilebaz yüzü seçim sandıklarında oy verme işlemi sürerken de görünür olmuştur. Sandık başında görevli bulunan BDP müşahitleri birçok yerde gözaltına alınmış, sandık başkanlarınca uzaklaştırılmış veya saldırıya uğramış ve sosyal medyaya yansdığı kadarı ile halk birçok yerelde de tehdit edilmiştir. Örnekler artırılabilir.

AKP ne kadar suyu bulanıklaştırmaya çalışmış olsa da, Kürt halkından bölgede güçlü bir tokat yemiştir. Sonuçlar bir anlamda "barış süreci" adı altında işleyen süreçte TC devletinin bu konudaki adimsizliğine ve irade göstererek, devletin tasfiye niyeti-ne cevap olma niteliği de taşımakta-

H. Merkezi: Seçimlerin ardından seçimlere hile karıştığı için sokağa dökülen Riha (Urfa) Ceylanpınar'da Atatürk İlköğretim Okulu'nda yakılmış 1500 BDP'ye "Evet" oyu tespit edildi. HDP Milletvekili **İbrahim Ayhan**, seçimlerin yenilenmesi dahil seçim hukukunun işletilmesini isterken, Kürtleri demokratik haklarını aramaya çağırıyordu. AKP'nin Ceylanpınar'da farkla önde giden BDP ile oy sayımında eşit noktaya yükselmesi ve resmi bir açıklamanın yapılmaması üzerine binlerce kişi oy sayımının yapıldığı Hükümet Konağı'nın önünde **"Hırsız AKP"** sloganı eşliğinde oturma eylemi başlattı. Kitleye polisin gaz bombaları ve taziyikli su ile saldırmasının ardından çatışma çıktı.

Çatışmaların hemen ardından ilçeye çok sayıda askeri zırhlı araç sevk edilirken, OHAL'i andıran manzarada askerlerin ilçe merkezinde aralıksız devriye gezmesi dikkat çekti. Giriş ve çıkışların kimi yerlerde yasak kimi yerlerde ise kontrollü olduğu ilçede çatışmalar gün boyu devam etti.

dir. AKP'nin T. Kürdistanı'ndaki seçim sonuçları bir kez daha anlamını bulmuştur. Başbakan seçim sonuçları üzerine gerçekleştirdiği balkon konuşmasında **"tek devlet, tek millet, tek vatan, tek bayrak"** demişti. T. Kürdistanı sonuçlarından doğru çıkarılacak ilk yorum da, AKP'nin bu rüyasını başka bahara ertelemesi gerektiği ve bölgede suyu ne kadar bulanıklaştırırsa da, kitlelerden cevabını göreceği yönündedir.

Kadınlar bir seçimi daha geride bırakırken...

30 Mart'ta gerçekleşen yerel seçimleri geride bıraktığımız şu günlerde resmi olarak açıklanmasa da açığa çıkan verilerden doğru seçim sonuçlarına bir de kadınlar açısından bakalım istedik.

30'u büyükşehir, 51 il belediyesi olmak üzere toplamda 81 ilin çok az bir kısmında belediye başkanı olarak seçilenlerin kadınlar olduğu açıktır. Bu da hala kadınların **yerel yönetimlerde temsiliyet sorunu** yaşadığını göstermektedir. Gerek yerel seçimlerde gerekse genel seçimlerde ortaya çıkan tablo genel anlamda kadının ya "erkekleşerek" temsiliyet sorununu çözebileceğini ya da kadın sorununu aşmaya yönelik politikalarla bu işin üstesinden gelebileceğini göstermektedir. (Bizim esas alacağımız elbette ki ikincisi olacaktır.) Bu konuda AKP-CHP-MHP, yani bir bütün sistem partileri, hala kadınlara % 5 oranını aşmayacak derecede temsiliyet "hakkı verdiğini" göstererek bu konuda sınıfta kalmış ve bir kez daha erkek egemen statükolarını korumuşlardır.

Toplamda 19 büyükşehir belediyesini alan AKP'nin 1, 6 büyükşehir belediyesi alan CHP'nin 1 kadın büyükşehir belediye başkanı vardır. 3 büyükşehiri alan MHP'de ise kadın başkan yoktur. Kadınların seçimlere katıldığı 1930'lu yıllardan bu yana ilk defa bu seçimlerde oran bu olsa da kadın başkanlar vardır. Ancak illerde durum daha da acınası oranlardadır. 30 il belediyesini alan AKP'nin de, 7 il belediyesi alan CHP'nin ve 6 il belediyesi alan MHP'nin tek bir kadın başkanı yoktur.

Asıl ve tek kadın başarısı BDP-HDP adaylarında!

Diğer taraftan gerek eşbaşkanlık sistemi gerek kota uygulaması ile HDP-BDP bu anlamda çözüm yolu yaratarak, kadının ve de LGBTİ'lerin lehine önemli adımlar atmıştır. Toplamda **175 kadın adayla** seçimlere giren HDP ve **168 kadın adayla** BDP, sistem partilerinin temsili rakamlarını ez-

miş ve seçim sonuçlarıyla beraber tablo daha da netleşmiştir. BDP'den 3 büyükşehir ve 8 il, 68 ilçe ve 23 belde kadınların belediye başkanı olarak seçilmesi bu açıdan önemli bir başarıdır. Eşbaşkanlık sistemi, resmîyette kabul görmediği için bu rakamların büyük bir kısmı resmi rakamlara yansımayacaktır muhtemelen. Ancak artık BDP'nin aldığı bölge sayısı kadar kadın yerel yönetici sayısı mevcut durumda olacaktır.

Ancak asıl başarı kadının özne olmaya bir adım daha yaklaşması şeklinde olmuştur. Hapsedildikleri evlerinden, "*elinin hamuruyla erkek işine karışma*" zihniyetinden koparak kendi bedenleri, yaşamları, yaşam alanları üzerinde söz hakkı için kadın mücadelesine dört elle sarılan kadınlar, özgürlüklerine adım adım yaklaşmanın yolunu seçmişlerdir.

Çocuk yaşta evlendirilerek ailelerin korumakla yükümlü olduğu "namus" kavramının bir başkasına devredilmesiyle yaşamlarını sürdürmeye çalışan kadınlara bir örnek Amed'in Kocaköy ilçesinde eşbaşkan adayları olan ve seçimlerde galip gelen **Berivan Elif Kılıç**'tir. Henüz 15 yaşındayken evlendirilen Kılıç, kendisine dayatılan aile-ev-namus üçgenini reddederek kabuğunu kırmayı başardı, yerel seçimlerle beraber belediye başkanı oldu. Ezilmişliğin verdiği özgüvensizlik halinden de kurtulmak için adımlar atan kadınlar, kendini özgürce ifade edebileceği alanlar yaratmak için, söz söyleme, pratiğe geçme hakkı için erkek egemen sisteme karşı başkaldırıyor.

Fatma Şahin seçilse ne, seçilmesene ne?!

Diğer yandan AKP'nin "nadide" ve parmakla sayılır kadın adaylarından olan Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı görevinden ayrılarak Antep'te büyükşehir belediye başkanlığına adaylığını koyan **Fatma Şahin**'in seçimleri kazanmasını kadın temsiliyeti açısından bir başarı olarak ele alamayız. Öncesinde görev aldığı bakanlığın isminden de anlaşıldığı üzere kadını aile kavramından ayrı olarak ele almayan, kadının inisiyatifi tanımayan bir zihniyetin temsilcisi olan Şahin'in seçilmesi, kadının edilgenliğini korumaya çalışan erkek egemen sisteme karşı bir nitelik taşımamaktadır. Kadınların siyaset sahnesinde temsil edilmesinin bile ciddi sorun olduğu ülkemizde Fatma Şahin gibilerinin "kadını siyasete kazandırma" politikalarının değil, tersine erkek egemen sistemi koruyan, besleyen politikaların ürünü olduğu açıktır ve yerel yönetimlerde kadın sayısının artmasından başka bir anlam taşımamaktadır.

Son olarak; kadınların seçimlerden doğru kazanımını salt belediyeleri kazanması açısından değerlendirmek eksik kalacaktır. Kadınlar özneleşmek, hapsolmuşluklarından kurtulmak için bu süreçte önemli adımlar atmışlardır ve özgürlüğe adım atan kadınlar kuşkusuz bir daha evlerine geri dönmeyecek, mücadelelerini büyüteceklerdir. Bu açıdan bakıldığında kadınlar, Gezi İsyanı'ndan bu yana ciddi kazanımlar elde etmiş ve eşbaşkanlık sistemini hem mücadeleyle kazanıp hem de hayata geçirerek maddi kazanımlar elde etmişlerdir.

dair çalışmalar kabul edilemez derken, bunun sağlıklı bir durum gibi gösterilmesinin anayasada toplumun temeli olarak tanımlanan aileyi dinamitlemekte olduğunu belirtti. Hakim, Pacci'nin nefret içerikli konuşmalarını teşhir etmek için konuşmak isteyen **Av. Hayriye Kara**'ya söz vermezken, nefret cinayetlerinin hatırlatılması üzerine, "*Kadın cinayetleri oluyor diye kadınlara bir şey demeyecek miyiz*" diyerek ataerki düşüncelerini de ortaya koymuş oldu.

Göğün yarısı

Kurumsallaşmanın yolu örgütlü, istikrarlı mücadeleden geçiyor -1-

YDK'nın geçmiş sürecini saymazsak, kendisini yeniden toparlayıp çalışmalara başladığı son 5-6 yıllık süreçte ivmesi bazen düşüp bazen yükselse de, küçük, mütevazı ama umut verici adımlar attığına hep birlikte tanıyoruz. Hem kadın kitle faaliyeti açısından hem de kolektif içinde "kadın sorununun" görünürlüğünün sağlanması, belli bir duyarlılığın oluşması, bilinçlerin yükseltilmesi konusundaki katkıları küçümsenemez ve önemli bir yerde duruyor.

Ancak tüm bunlar henüz daha işin başlangıcı diyebiliriz. Daha ulaşıp örgütlenmesi gereken geniş ezilen kadın kitleleri YDK'yı bekliyor. Biliyoruz ki YDK kitleleşebildiği oranda umut olacak ezilen, sömürülen, yok sayılan cinsiyetlere. Ancak bu yolu yürüyebilmesi için öncelikle kendi sorunlarını görüp aşması, yetmezliklerinden kurtulması gerekiyor. Bunun için de faaliyette ve teoride derinleşmesi bir zorunluluktur. Peki nedir bu sorunlar?

Bugün kadının kurtuluşu yolunda demokratik bir kadın hareketinin yaratılması şarttır. Bunun yaratılması noktasında ise YDK'nın önündeki en önemli sorunlardan biri kuşkusuz ki **kurumsallaşma** sorunudur. Elbette YDK da bu sorunun ve kurumsallaşmanın gerekliliğinin farkında ve yaratabilmenin mücadelesini veriyor; ihtiyaç ve önemini sıkça dile getiriyor. Ancak kurumsallaşmadan ne anladığımız konusunda kafalarda belirsizliklerin olduğu ortada.

Evet, kurumsallaşmak gerekiyor da "kurumsallaşmadan ne anlıyoruz?", "nasıl olacak?" sorularının yanıtı soyut kalıyor birçoğumuzda. Kimilerimiz kurumsallaşma denildiğinde dernek, büro tarzı bir kurum olmasını anlıyor, kimilerimiz ise kurumsallaşmayı soyut, ulaşılmaz, idealize bir kılıfa sokuyor. Ya da önemini yeterince kavramıyor.

YDK'nın kurumsallaşmasıyla, erkek egemen sisteme karşı yürütülen mücadeleyi –niyetten bağımsız olsa da– birbirinden koparan yaklaşımlar da yaşanmıyor değil. Baştan söyleyelim ki; YDK'nın kurumsallaşması ile erkek egemen sisteme karşı yürüttüğü örgütlü mücadele birbirinden bağımsız, ayrı yerlerde duran ya da birbirinin karşısına konulacak olgular değil.

İkisi birbirini besleyen, tamamlayan, iç içe girmiş gerçeklikler. **Burjuva-feodal erkek egemen sisteme karşı örgütlü, istikrarlı ve ivmesi sürekli yükselen bir mücadele yürütülmeden kurumsallaşma sağlanamaz.** Tersten de kurumsallaşılabilirdiği oranda örgütlü mücadele büyür; istikrarlı, planlı, programlı, kişilere endeksli olmayan, kitlelerle bütünleşen bir mücadele hattı örülebilir. Kadın alanının, kadın kitlelerinin ve sınıf mücadelesinin ihtiyaçlarına paralel politik önderlik gerçekleştirilebilir. Kendiliğindenci, rüzgara göre sürüklenen değil; sistemli, organize bir çalışma hakim kılınabilir.

Tekrar kurumsallaşmadan ne anladığımıza dönersek; kurumsallaşmadan bizim YDK olarak anladığımız geniş kadın kitlelerine ulaşması, kitle faaliyetlerinin örgütlenip geliştirilip yaygınlaştırılması, kitlelerin içine nüfuz etmesi, niteliğinin yükseltilip derinleştirilmesi ve en önemlisi de bunlara süreklilik kazandırılmasıdır. Kolektif bir ruh ve irade birliğinin yaratılabilmesidir.

Kurumsallaşma burjuva-feodal ataerki sisteme karşı bütünlüklü mücadelenin örülmesi ve onun adım adım ortadan kaldırılması kavgasıdır da diyebiliriz. Bunun için ki kurumsallaşma, aynı zamanda **örgütlenme** ve **örgütlenme** faaliyetidir. Ve bu faaliyetin örgütlenme ayağını kitlelerin örgütlenmesi, harekete geçirilmesi oluştururken, diğer ayağını yani örgütlenme ayağını da YDK'nın kendisinin, faaliyetçilerinin sürekli geliştirilip, ideolojik-politik eğitimlerle seviyesinin yükseltilmesi, örgütlü, organize, kendi içinde tek vücut, güçlü bir irade olabilmis, kitlelerden alabilen, aldığı sentezleyip tekrar kitlelere ulaştırabilen, kitlelere önderlik edebilecek kadın kimliklerinin yaratılması oluşturuyor.

(Devam edecek)

LGBTİ'lere yönelik nefret cezasız...

H. Merkezi: Kaos GL Derneği'nin, Yeni Akit hakkında LGBTİ'lere yönelik nefret saçan haberler yayımladıkları için açtığı davada Yeni Akit, "ifade özgürlüğü" gerekçesi ile beraat etti. Yeni Akit avukatı ve sorumlu müdür homofobik tavrılarını mahkemede de sürdürdü. Karar temyiz edilecek.

KAOS GL'nin avukatı **Fırat Söyle** ise, mütalaaya katılmadıklarını, Yeni Akit'in sistematik olarak aşağılayan haberler yaptığını belir-

terek uluslararası sözleşmeleri hatırlattı. Yeni Akit avukatı **Ali Pacci** ise müvekkilinin endişesinin "eşcinsellik ve türevlerine" olmadığını, bu durumun "normalleşmesine" karşı olduğunu belirtti. Pacci Dünya Sağlık Örgütü ve Amerikan Psikiyatri Derneği'nin eşcinselliği "hastalık" kategorisinden çıkartmasına rağmen, "*eşcinsellik ve türevleri ruh hastalığıdır*" dedi. Pacci savunmasına, "eşcinsellik ve türevlerinin" normalleştirilmesine

SAFLAR ÇOKTAN SEÇİLDİ, KAZANAN

Başta AKP olmak üzere birçok çevre tarafından "milat" (Tayyip, 25.03.14) olarak gösterilen, yerelden öte "genel" anlamı yüklenen 30 Mart seçimleri; yakın dönemde hemen her tarafa girilen tahkimatın son durumunu yansıtan verileriyle geride kalmış, üçlü sandık sürecinin ilk aşaması tamamlanmıştır. 30 Mart bir milat değildir ama üreteceği sonuçlardan kaynaklı, kritik bir viraj olma niteliğiyle, kayda değer etkilerde bulunacaktır.

Politik ortamdaki tansiyonu yüksek gelişmeler, kaçınılmaz biçimde 30 Mart'ın "genel" bir karakter kazanmasına neden olmuştur. Bununla beraber, hem seçimin özgün kuralları hem de "yerel" yönünün ortadan kaldırılmayacak özellikleri nedeniyle tipik bir "genellik"ten söz edilemeyeceği, dahası referandum vb. kıyaslamalarla zorlama bir çaba içerisine girilemeyeceği de açıktır.

Tipik bir "genel" niteliği olmasa da seçimler, yasal politik platformdaki durumun sorgulanması ve test edilmesine yönelik fikir vermesi bakımından önemlidir. Yerel yönetimlerin merkezin organik bir uzantısı olmaktan gayri, ciddi bir işlevinin olmaması gerçeği, alının bu yönde şekillenmediği durumda, özgül ağırlığından bir şey kaybetmemesine yol açmakta, dolayısıyla politik aktörlerin güç tartışısı bu alanda da önem arz etmektedir.

Son yerel ve genel seçimlerle (2009, 2011) kıyaslandığında, 30 Mart'ta büyük oy kayması ve değişimleri yaşanmamıştır. Belli başlı partilerin tümü son iki seçimin ortalaması civarında dolaşmış, kimi belediye yönetimleri el değiştirse de, genel tabloda sarsıcı bir yenilik ortaya çıkmamıştır. Beş yıllık bir zaman dilimi için son derece olağan sayılabilecek bu durum, olağan dışı gelişme ve olayların gerçekleştiği son bir yıllık sürecin ardından yaşandığı içindir ki, "şaşırtıcı" olarak tartışılmaya başlanmıştır.

Gezi ve 17 Aralık'ın ardından, hatırı sayılır bir çevre tarafından, büyük bir oy kaybına uğrayacağına neredeyse kesin gözle bakılan, yöneteme krizinin tavan yaptığı koşullarda sandıkta da büyük bir sarsıntı yaşayacağı düşünülen AKP'nin, hangi ölçü alınırsa alınsın yenilgiye uğramadan çıktığı seçim sonuçları, kitlesini konsolide ve gücünü tahkim etme faaliyetinin etkili olduğundan başka, bir dizi gerçeğe yeniden işaret etmemize neden olmaktadır.

AKP, 12 yıllık dönemde, merkezden yerele ve yukarıdan aşağıya İslami motifler ve değerler üzerinden, güçlü bir lider figürüne bağlı olarak ideolojik bir kamp inşa etmeyi başarmış ve onunla özdeşleşen bir iktidar yapısını kurumsallaştırmıştır. Oy tabanı olarak da işlev gören kitlesel destek, "kendisi" için hareket etme

güdüsüyle sağlanmaktadır. Yön veren mekanizmadaki çatlama ve genel olarak yönetememe krizine karşın bu potansiyelin gücünü koruması, geleneksel/Ortodoks Kemalist (laikçi) klik karşısındaki tarihi konumlanışla doğrudan ilgilidir.

Seçim kampanyalarında daha yoğun olmakla beraber, geçmişe referansla sürekli biçimde işlenen bu tarihsel "düşmanlık" teması, safların tahkiminde büyük bir rol oynamaktadır. Bitmek tükenmeyen bilmeyen bir nefret duygusuyla intikamın izi sürülmektedir. Alternatifsizliğin kendi cephesi üzerinden sorgulanması gerçeği de bunun eserdir. Karşıt cephenin bu bloğu alt etme şansının minimum seviyede tutulmasıyla beraber, kendi kampındaki pozisyonu da korunduğunda, sorun büyük oranda çözülmektedir. Oy potansiyeline bakılmaksızın Cemaat'e var gücüyle yüklenirken ortak referansların kuvvetle altının çizilmesinin sırrı da buradadır.

Kamplaşma/cephelüşme olgusunu güçlendirmek için kutuplaştırıcı ve düşmanlaştırıcı (biz/onlar, ihanet) söyleme ağırlık veren propaganda faaliyeti, tehdit algısını diri tutmayı da ihmal etmemiştir. Öyle ki aleyhine çok ağır sonuçlar doğurabilecek, rüşvet ve yolsuzluğu alenileştiren ve faşist kimliği deşifre eden gelişmeler, "darbe", "komplo", "suikast" vb. nitelermeler ile tehdit unsuru kılınarak ve "mağdur" temasına tahvil edilerek aksi yönde değerlendirilmiş; kenetlenmeyi pekiştiren bu durum, "istiklal savaşı" ilanıyla seferberliğe dönüştürülmüştür.

Yolsuzluğun yoksullukla temas kurmadığı koşullarda, bu kampanyanın AKP kitlesinde tepkisel sonuçlar üreteceğini kestirmek zor değildi. Nitekim Gezi'ye giden aşamadaki politikaları ve isyan sürecindeki açık zorbalık tavrına karşın yanında saf tutanlar, bindirilmiş ve doldurulmuş kıtalar, aynı körlemesine tutumla liderlerinin etrafında bütünleşen bir görüntü vermişlerdir. "Büyük şef" in kaderiyle ortaklık kurma hali, "neylese güzel eyler" felsefesine bağlı bir biat kültürü üzerinden itaatkar bir duruş yaratmıştır.

Burada ayrıca, yerel ve merkezi iktidar olanakları ile yağma ve sömürüden pay/bahşiş babında hiçbir iktidar ya da hükümetin yapamadığı oranda bir para ve eşya dağıtımı ile elden geldiği ve becerilebildiği kadar hile, dolap ve oynama ile baskı ve tehdidin işletildiğinden de tali ama etkin unsurlar çerçevesinde bahsetmek gerekmektedir. Son yıllarda dikkate değer sosyolojik araştırmaların konusu edilen "toplumsal zehirlenme" olgusu üzerinde durmak ve bunu dikkate alan bir yaklaşıma da alan açmada fayda vardır.

Elitist bir yaklaşımla kitleleri aşağı-

lamak ve küçümsemek ne kadar yanlışsa, popülist bir anlayışla yığınların her tercihi ve yöneliminde bir keramet aramak ve tavrı karşısında el pençe durmak da doğru değildir. Öncü, önder, kitle ilişkisi ve korelasyonu bağlamında "toplumsal ilerleme" tartışmalarında mesafe alınmasına ihtiyaç bulunmaktadır. İyi bir analiz üzerinden yapılacak doğru değerlendirmelere ihtiyacımız vardır ve bunu yapmaksızın yaşanan gelişmeler ve ortaya çıkan sonuçları yorumlamak aldatıcı olmaktadır. Açmazla düşmemek ve sağlıklı kararlar verebilmek için, belli kalıplara sıkışmayan ve dar bakış açısından arınmış bir düşünce tarzının geliştirilmesi gerekir.

Egemen cenahtaki kamplaşmanın diğer ucundaki CHP ve MHP'yi ele aldığımızda, onların da aynı gerilim ortamından beslenerek durumlarını "idare" ettikleri görülmektedir. Bu partilerin Gezi ve 17 Aralık sonrasında ortaya çıkan olanak ve birikimi kullanma çabaları, kutuplaşma iklimi ve kimliklerinden kaynaklı esas olarak boşa düşmüştür. Yine de olası kayıpların üzerine özellikle metropollerde belli bir artıştan bahsedilecekse, bu faktörlerin katkısından söz etmemiz gerekir.

Faşist-Kemalist ideolojinin versiyonları olarak tarihsel kökleri olan bu iki parti, geleneksel kodlarına bağlı olarak yürüttükleri politik faaliyeti, "AKP karşıtlığı" paydasıyla şekillenen bir kamp sayesinde lehlerine çevirme fırsatı bulmuşlar ve Kürt düşmanlığını köpürtme olanağının zayıfladığı koşulda bile durumlarını muhafaza etme şansı elde etmişlerdir.

Aynı çizgide yürüyen MHP'yle dolaylı biçimde ilişki kurmak "ayıp" karşılır düşünülmezken, CHP ile dolaysız ilişki kurulmasını dahi kabul eden yaklaşım bozukluğu, devrim ve demokrasi güçlerinin hala en büyük açmazlarından birisini oluşturmaktadır. Kürt ulusal hareketinin seçimler düzeyinde etkinlik kurmaya başladığı 90'lı yıllardan günümüze, kendisini bu platformda daha net ortaya koyan bu gerici tutum günümüzde hızından hiçbir şey kaybetmeden sürmektedir.

HDK ve HDP ile ilgili sürecin karşısına dikilen bu "sosyal-şoven" bozukluğun tarihsel olarak Kemalizm'e karşı sakat şekillenmiş ve konumlanışın devamı olduğunu hatırlatmak gerekir. Mustafa Suphi'den sonraki revizyonist TKP'den günümüze kadar "sol" yelpazenin çok büyük bir bölümünü içine alan bu sakatlık halinin, çalıntı TKP üzerinden İbrahim yoldaşın şapkası altına gizlenenlerce Dersim/Ovacık seçimlerine kadar taşınması ve bu sayede medyatik bir reklama da vesile olunması hazindir, ibretliktir...

Devrim ve demokrasi güçlerinin seçimlerdeki durumu da kamplaşma olgusundan soyutlanarak ele alınma-

Elitist bir yaklaşımla kitleleri aşağılamak ve küçümsemek ne kadar yanlışsa, popülist bir anlayışla yığınların her tercihi ve yöneliminde bir keramet aramak ve tavrı karşısında el pençe durmak da doğru değildir. Öncü, önder, kitle ilişkisi ve korelasyonu bağlamında "toplumsal ilerleme" tartışmalarında mesafe alınmasına ihtiyaç bulunmaktadır.

SOKAKLAR VE ALANLAR OLACAK!

HDK, devrim mücadelesinin başlıca cephelerinden birisini oluşturan demokratik alan faaliyetinde, halk güçlerinin en geniş, en dinamik ve en etkin eylem birliği platformunu oluşturma, sürekli ve işlerli kılma hedefi açısından, önemli olanaklara sahip bir mevzi olarak ortaya çıkmıştır. Şekilleniş sürecinden başlayarak bir dizi zaaf taşıması, birçok hata ve eksikle yol alması bu durumu ortadan kaldırmamıştır.

malıdır. Bu atmosfer, yurtsever hareketle belli bir ittifak içerisinde hareket eden ilerici ve devrimci güçlerin tabanını da etkilemiş, kayda değer bir ilerleme sağlanamayışı, bir ölçüde bu durumdan kaynaklanmıştır. T. Kürdistanı'nda gerek oy oranı gerekse de yerel yönetim sayısında belli bir artış sağlanmakla beraber, batıda HDP'nin oy oranı açısından beklentilerin altında kalınması, yeni bir faaliyet olmasından öte geliştirilen politikalarda ve ittifak projesinin işletilmesinde sorunlar olduğunu göstermektedir.

Seçim ve sandık üzerinden "kurtuluş" ya da "demokrasi" arayışının beyhudeliğine vurguyu ihmal etmeden belirtmek gerekir ki, bir seçim kampanyası ve sonuçlarının değerlendirilmesinde; halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinde, bu alanın ve araçlarının kullanılmasına dair gereğin yeterince yerine getirilip getirilmediği tartışılmak zorundadır.

Böyle ele aldığımızda, bir gücün bu alan üzerinden kendini göstermesi ve belli kazanımlara dayanarak alan genişletmeye çalışmasının önemi doğru anlaşılmalıdır. Bu durumun ucuz açık biçimde birinci parti olmaya taşınma amacı ya da iktidar ortaklığı için önemli bir potansiyel yaratma hedefine uzatılmasının bazı güçlerin programıyla uyumlu olması işin esasını değiştirmez, değiştirmemelidir.

HDK, devrim mücadelesinin başlıca cephelerinden birisini oluşturan demokratik alan faaliyetinde, halk güçlerinin en geniş, en dinamik ve en etkin eylem birliği platformunu oluşturma, sürekli ve işlerli kılma hedefi açısından, önemli olanaklara sahip bir mevzi olarak ortaya çıkmıştır. Şekilleniş sürecinden başlayarak bir dizi zaaf taşıması, birçok hata ve eksikle yol alması bu durumu ortadan kaldırmamıştır. Hatta HDP'nin kurulması da bu zemini bozan bir adım sayılmamalıdır.

Nitekim bir biçimde ilişkilenebilir gerektiren yerel ya da genel seçim gündemlerinde gerekli bir araç olması nedeniyle, değerlendirilebilir ve "kabul edilebilir" bir yeri de bulunmaktadır. Bu nedenle, "destek" tavrımızın sürece bağlı olarak daha ileri bir konuma evrilmesi de ideolojik-politik hattımıza ters bir durum oluşturmayacaktır. 2014 seçim kampanyası çerçevesinde gerek BDP gerekse de HDP ile yürütülen ortak çalışmalar bunun için daha sağlıklı ve gerçekçi değerlendirme olanakları sunmuş bulunmaktadır. Bu durum 2015 seçimlerine yönelik politik taktikimizi geliştirirken kaçınılmaz biçimde netlik kazanacaktır.

HDK ve HDP pratikleri, Gezi İsyanı'ndan başlayarak çok yönlü bir değerlendirilmeye tabi tutulmalıdır. Burada ilk önce Gezi'nin derslerini kavrama bakımından "başlangıç" aşama-

sından çıkılmadığına dikkat çekmemiz gerekir. Devamındaki dönem pratiğinden görüldüğü ve anlaşıldığına göre hiçbir yapı özgülünde yüzleşme ve hesaplaşma yapılamamış, tartışma ve değerlendirme süreci işletilmemiştir. Bunun için erken olduğunu düşünmek yanıltıcıdır, zira sınıf mücadelesi baş döndürücü tarzda akmakta ve kriz-kaos-fırsat çarkı hızlı biçimde dönmektedir. Bu çark ileriye taşıyıcı olduğu kadar öğütücüdür de...

Çöküş sürecine giren ve yolun sonuna gelen AKP iktidarının can havliyle atıldığı ve "milli irade" kavramı üzerinden sandık meşruiyetine sığındığı 30 Mart seçimleri, istediği düzeyde bir oy oranı ve seçim "başarısı" elde etmesine karşın AKP'nin durumunu kurtaran bir sonuç yaratamayacaktır. Gezi İsyanı ile başlayan sarsıntı, iktidar bloğunu da çatlatmış ve yönetim mekanizması tamiri mümkün olmayan biçimde tahrip olmuştur.

Sandık sonuçları bunların cephesinde esas olarak iktidarı yitirme biçimi ve süresi açısından etkiler doğuracaktır. Bu sürenin her durumda son derece kısaldığı açıktır. Önümüzdeki aşama daha şiddetli çatışmalara gebe dir. Kutuplaşma ve kamplaşma, seçim sonuçlarıyla giderilecek bir olgu değildir. Zira bu olguyu yaratan sınıf mücadelesinin dinamikleridir ve ortaya çıkan yarılma ve çatlamaya hücum eden devrimci ve karşı-devrimci bütün güçler kaos ve kargaşayı büyütmüşlerdir.

Ortaya çıkan tablo, seçim sonuçlarıyla üstü örtülemeyecek netlikte bir yönetim zafiyetini resmetmektedir. İfşa olunan, sergilenen ve ortalığa dökülen faşizmin aşağılık ve iğrenç yüzü, bunu örtme ve yıkımı önleme adına şiddetin ve zorbalığın var gücüyle pompalanacağı bir döneme kapı aralamış bulunmaktadır. 30 Mart bu yöndeki tahkimat ve hazırlığın bir durağı olarak görülmelidir.

Açığa vurulan ve bir kısmı "dava dosyası" kapsamında olan bir çok eylem, mevcut hukuk düzeni açısından "anayasal" düzeyde "ağır ceza/suç" kapsamındadır ve her biri yıkıcı nitelikte özellikler taşımaktadır. "Son bomba" olarak dışişlerindeki dinleme üzerinden afişe edilen "savaş kışkırtıcılığı" da hesaba katıldığında, bütün bunların üzerine gitmeyi görev bileyecek geniş bir kitle muhalefetinin, seçim gündemi ve sonuçlarının frenleyici etkisinden kurtulması uzun zaman almayacaktır. Gezi İsyanı'nı hazırlayan etmenlerle kıyas kabul etmeyecek derecede "neden" biriktirmektedir.

Bu gerçeğin farkında olarak "bal-kon" konuşması yapan Tayyip'in saray efradı ve diğer suç şebekesi mensuplarına sahne dekorunda yer vermesi, aklama ve meydan okuma seremonisinin mesaj algısı bakımından önemle-

not edilmelidir. Ama daha önemlisi, muzaffer komutan edasıyla ve yüksek perdeden okunan "savaş" manifestosunun içeriği ve buna yön veren ruh halidir. Tayyip Erdoğan, aldığı ölümcül yaraların farkındadır. Ayakta durma gayreti, çıkmayan candan umut kesmemeye çalışma halinden kaynaklı nafile çırpınıları yansıtmaktadır.

Tarihteki benzerleri gibi, efendilerine ve eldeki kurumlara "kitle desteği" mesajı vermekte, son çare bağlamında devreye sokmayı hesapladığı "kitle" faktörünü diri tutmaya çalışmaktadır. Suriye ile savaş halinde olduklarını itiraf eden, "inlerine gireceğiz" söylemiyle Cemaat üzerinden bütün topluma mesaj gönderen Tayyip, muhalefeti dizayn etmekten başka "daha güçlü bir demokrasi getirmek" söz etmiştir. Bunun ne anlama geldiği son süreçte devreye sokulan yasa ve yasaklarla ortadadır. Saldırganlaşacak ve ezmeye çalışacaktır. Yaptıkları, yapacaklarının teminatıdır...

İktidarı kaybetmemek için başvuracağı şiddet ve zorbalık için, "güven tazeleme" işlemi geride kalmıştır. Hamle üstünlüğünü eline geçirmiş olmanın avantajıyla hareket edecek ve seçim öncesi zirve yapan gerilim, ulaştığı seviyeden itibaren yeniden yükselmeye başlayacaktır. Bu konuda bir diğer önemli çelişki alanı olarak, "Kürt sorunu"na dair "barış/çözüm" adı altındaki tasfiye sürecinin "oyalama ve yedekleme" safhasını sürdürme planları, c.başkanlığı seçim hesabına bağlı olarak yeni hamleleri gerektirmektedir.

Burada kolaylıkla çözüme yaşayacağına dair net bir görüntü vermeyen yurtsever hareket, sıkça dillendirdiği üzere demokratik özerklikçi inşa pratiğiyle bir direniş çizgisi oluşturduğu takdirde, önümüzdeki sürecin yüksek gerilim hattında yaşanacak mücadele ve çatışmada önemli bir bileşen olarak kendini var edebilecektir. Görev bu yöndeki gelişme sürecinde Ulusal Hareket güçleriyle sıkı bir dayanışma ve işbirliği geliştirmeye gayret etmek olmalıdır.

Son bildirimizde de vurgulandığı gibi, 1 Mayıs ve Gezi İsyanı'nın yıldönümünü de kapsayan yakın süreç, faşist diktatörlüğün yukarıda belirttiğimiz daha azgın pratiğiyle ("ya taraf ya da bertaraf" parolasıyla) beraber sınıf mücadelesinin ivmesinin yükseliyeceği bir zaman dilimini işaret etmektedir. AKP iktidarının sancılı, zorlu ve kanlı bir çekiş dönemine doğru gidilmektedir. Karşılıklı adım ve manevralar ülkeyi bir anda yangın yerine çevirebilir. Bu duruma yönelik bir hazırlık kapsamında en önemli husus, başta kendi yapılanmamız gelmek üzere, ittifak güçlerinin diri ve uyanık tutulması, ileri kitlelerin buna uygun biçimde hazırlanmasıdır.

Londra'da kesintilere karşı yürüyüş

29 Mart 2012 günü Londra'da "1000 anne adalet için yürüyor" şiarıyla bir yürüyüş gerçekleşti. 2010 yılından beri hızlı bir şekilde gerçekleştirilen sosyal hak gasplarına karşı seslerini

duyurmak için bir araya gelen çeşitli kesimlerden kadınlar; geçinilebilecek bir gelir, çalışan veya çalışmayan herkes için kiralanabilecek veya satın alınabilecek ev talep ettiler.

"Bedroom Tax" diye bilinen odaların vergilendirilmesine, ev yardımları noktasındaki kısıtlamalara, açlığa,

adaletsiz vergilendirmeye, tasarruf yapma adı altında ihtiyacı olan kitleleri korumasız bırakmaya, zenginlerin daha da zenginleşmesine "HAYIR" dediler. Biz de **Yeni Kadın Londra** olarak, yürüyüşte pankartımızla yer aldık.

(Yeni Kadın Londra)

Erhan Gencer için anma etkinliği

Freiburg: 5 Mart günü tedavi gördüğü hastahane-de yaşamını yitiren **Erhan Gencer**, 22 Mart günü Freiburg kentinde dostları, dava arkadaşları ve devrimci, demokrat kurumlardan **ATİK** ile **ADHK** kitesinden oluşan 200 kişiyi aşkın kitlenin katıldığı bir anma etkinliği ile sonsuzluğa uğurlandı. Ayrıca **Partizan**, **MKP** ve **PKK** adına anma töreninde konuşmalar yapıldı.

Erhan Gencer'in eşi Helma'nın da yer aldığı Alman dostlarından oluşan koro, Gencer'in sevdiği şarkıları Almanca ve Türkçe seslendirdi. Dostları şiirler okudu. Gencer'in küçük kızı Ezgi'nin kemanyla babasına yaptığı uğurlama müziği duygulu ve hüznü anlar yaşattı.

Gencer'i anma töreninde yaptığı konuşmada Gencer'in Proletarya Partisi'ne çok emek verdiğine değinildi ve "O, derin bilimsel izler bırakan Marksist-Leninist ve Maoist teorinin derinleşmesi ve kavranması için emek harcayan bir parti yöneticisi, değerli bir bilim insanı olarak aramızdan ayrılıyor" denildi. "Bütün yaşamı boyunca içinde yer aldığı, düşüncelerini büyük bir bilgelikle ve yüksek bir sorumlulukla büyük bedeller ödeyerek savunduğu devrim yürüyüşünde sonuna kadar aktif yer almadıysa bile, büyük bir olgunluk, sakinlik ve saygıyla izledi kendisinden sonra özgürlük uğruna yürüyenleri" denilen açıklamada Partizan olarak Gencer'in emeğine sahip çıkılacağına vurgu yapıldı.

Asimetrik savaş ve Suriye politikasının elde kalışı

4. yılına girilen Suriye iç savaşı farklı pozisyon ve bölgeye dair değişen stratejik hamlelerle devam etmektedir. Öncesinde Esad'ın gitmesine kanaat getirenler heybetli salvolar yaparken, bu tahminlerinin çöküş evresinde de pir pozisyon tuturma çabasına girmiş durumdadır. Esad'ın bölgede taarruza geçtiği bu süreçte, Nusra, ÖSO, IŞİD vb. örgütler güç kaybetmektedir. Son olarak Kesib sınır kapısına çekilen bu gerici örgütler Şam yönetimine ait uçaklarla vurulacağı sırada 23 Mart günü Türkiye'nin Suriye uçağını düşürdüğü haberi geldi. Suriye uçağının düşürülmesinin ardından IŞİD Kesib'te hakimiyet sağladığını duyurdu. (Tavvahhaber.com) El Alem bölgesinde TSK Suriye karakollarını bombalarken IŞİD çetelerini korumaktadır. Çeteler Suriye'nin olası saldırılarına karşı Türk jetleri tarafından korunmaktadır.

Tape'de şaşırtmayan bir TC klasiği ve Kesib saldırısı

Dışişleri Bakanı **Ahmet Davutoğlu**, MiT Müsteşarı **Hakan Fidan**, Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı **Feridun Sinirlioğlu** ve Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral **Yaşar Güler**'in açığa çıkan ses kayıtları Suriye'ye dair üretilen senaryoların açık belgesidir. Lübnan sınırından Şam kırsalına uzanan alanda gerçekleşen Kalamun Savaşı'nda darbe alan gerici örgütler için Kesib'in ele geçirilmesi bir taze kan nakli olarak tanımlandı. Bu kan ise TC tarafından sağlandı. Açığa çıkan tape'de TC'nin bölgedeki gerici örgütleri nasıl semirttiği açık biçimde görülmektedir. (Lübnan'da yayımlanan Sefer gazetesi "Özellikle Türk istihbaratı saldırının hazırlığı ve planlanmasında belirgin rol oynadı, uygulanmasına destek verdi." 25.03.2014) Öte yandan İslami Cephe'nin liderlerinden İbrahim İdlibi de Türkiye'den kendilerine uçak savar ve roket ulaştığını açık biçimde ifade etti. Şaşırtıcı olmayan bir gerçek ile karşı karşıya olduğundan bahsetmek mümkün. T. Kürdis-

tanı'nda köylerde katliam gerçekleştirerek PKK'nin anti propagandasını yapan TC, aynı politika ile şimdi Suriye'de boy göstermektedir. Bir devlet politikası olarak okunması ve şaşkınlıkla karşılanmaması gereken bu kayıtlar toplumsal muhalefet için tescilli belgelerdir.

Bir soykırım politikası ve toplumsal hafıza

TC'nin Suriye uçağını düşürmesi ve Kesib'in gerici örgütler tarafından ele geçirilmesi toplumsal hafıza da ermeni soykırımını tekrar gündeme getirdi. Ermenilerin yoğun olarak yaşadığı Kesib'in TC desteği ile çetelerin eline geçmesi, Ermeni politikalarını tekrara gündeme getirdi. Hâlihazırda Kesib'teki kiliselerin korunduğu şekilde propagandalar yapılsa da bunların hiçbirisi gerçeği yansıtmamaktadır. Peygamber süvarisi olarak tanımlanan ve İslam ülkelerinde itibar gören Mısırlı Ebu Katede facebook adresinde kilise fotoğraflarını yayımlayarak "Haçları söktük... Kardeşlerimiz kiliseleri camiye çevirecek" diyerek propaganda yapmaktadır.

Tüm bu yaşananlar karşısında Amerika Ermeni Ulusal Komitesi (ANCA) Ermenilerin tekrara sürgüne zorlandığını belirten bir açıklama yayımladı. Yayımlanan açıklamada Türk devletinin Ermenileri 1909 ve 1915'teki gibi tekrar bir katliam girişiminde olduğu belirtilerek tarihin tekerür ettiği ifade edildi. Genetik kodlaması imha ve inkar olan Türk devletinin iç politikadaki tasarruflarının aynısını dış politikada da görmek mümkün...

Asimetrik savaş ve TC

ABD'de 17 istihbarat örgütünün çatısında yer alan Ulusal İstihbarat Direktörlüğü Ofisi'nin analitik kolu olarak faaliyet gösteren Ulusal İstihbarat Konseyi tarafından, ilk olarak 1996-97 döneminde hazırlanan ve her Başkanlık seçiminden sonra güncellenerek, yeni ABD Yönetimi'ne uzun dönemli stratejik planlamada yardımcı olma-

yı amaçlayan "Küresel Eğilimler" raporunda Ortadoğu pazarının yeniden şekillendirilmesinden bahsedilmekteydi. Bu başlık altında ise bölgesel değişimlerde başvurulacak yöntemler içerisinde doğrudan müdahalenin değil asimetrik müdahale biçimlerinden bahsedilmektedir. (Bkz: **Küresel Eğilimler Raporu 2030: Evini Yönetemeyen Dünyayı Yönetemez**)

Dolaylı biçimde bölgesel güçlerle uzlaşma biçiminde gerçekleştirilecek olan müdahale biçimlerinde ABD emperyalizmi, zorunlu olmayan savaşı tercih ediyor. İlk halkları kendi iradesine tabi tutuyor. Eğer işler zorlaşıyorsa, bu kez zor kullanma yoluna gidiyor. Libya'da olan budur. Benimsenen Amerikan icadı bu asimetrik savaş, içeriden gruplar, özel kurumlar, hükümetler, parlamentodaki hizipler, stratejik önemi olan bakanlıklar ve çevreleri, büyük güvenlik birimleri vb hepsiyle birden devletleri içeriden işgal ediyor. Özellikle silahlı kuvvetler uyumlu hamleler geliştirerek bu asimetrik savaşın başarılmasında önemli bir unsur haline geliyor. Öte yandan bölgedeki hakim sınıflara karşı halk kitlelerinin başkaldırısı demokratik muhtevastan sapıtılarak emperyalist imtiyazlar doğrultusunda donatılıyor. Suriye'de olduğu gibi...

TC ise bu asimetrik savaşın taşeronu pozisyonundadır. Suriye politikasının tartışıldığı tape'yi ve konuşulanların kaynağını ve politikasını bu kapsamda okumakta fayda var. MİT'e verilen sınırsız harcama, politika belirleme, operasyonel yetki, emperyalizmin asimetrik savaş politikasının bir hazırlığıdır. Bu asimetrik savaş yönelimi içinde TC bir çıkmaz yaşamaktadır. Her şeyden önce AKP, yolsuzluk ithamlarından kurtulmak için savaşa girmeyi göze almış olma ihtimali kadar, onun iktidarda kalmak için ülkede kendi yanında olmayan, kendisine biat etmeyen herkese karşı kelimenin gerçek anlamında "savaş" ilan etmeyi gözüne koymuş olması, "vatanı ihanet" ve "devlet düşmanları" lafızlarının bu kadar kolay kullanılıyor oluşu dışa değil, asıl içe yönelecek bir "savaşın" işaretini de vermektedir.

Açık biçimde görülmektedir ki TC taşeronu olduğu asimetrik savaş politikası içinde tutuşmaktadır. Bu politika salt AKP ile sınırlandırılmayacak kadar geniş bir alana yayılmıştır. Öyle ki ses kayıtlarının ardından tüm devlet kliklerinin tereddüde kapılması ve devamında "ulusal güvenlik tehdidi var" şeklinde açıklamalara sarılması boşuna değildir. İçine girilen süreç tüm devlet kliklerini kapsarken oluşacak yeni isyan dalgalarında hakim sınıfları zayıflatacak ve anti emperyalist vurgunun ön plana çıkacak argümanlarının yaratılması zorunludur.

ELİNDEN GELEN HERŞEYİ YAPMAK!

Egemenler her daim devletin bekaası ve güvencesi için sömürü ve baskı politikalarını gizlemeye, kendilerine yönelebilecek öfke ve tepkiyi yarattıkları hayali düşmana yöneltmeye çalışırlar. Bunun için her dönem içte ve dışta bir düşman bulmakta zorluk çekmezler. Halkın biriken öfke ve isyanını “iç ve dış düşmanlara” yöneltmeye çalışarak, kurtulduklarını zannederler.

Halkı, gençliği, kadınları kandırmak, aldatmak-yanıltmak için yarattıkları “iç ve dış düşmanlara” göre eğitmeye, sekillendirmeye çalışırlar. Bu çalışma içinde sadece **Erdoğan-Kılıçdaroğlu-Bahçeli** yer almaz. “Eğitilmiş”-seçkin ve yetkin profesörleri, bilim insanlarını, siyasetçileri, generalleri, gazetecileri, TV program yapımcılarını, sanatçıları da kendi yanlarına alırlar. Şoven-ırkçı politikalarına, hırsızlık ve yağmalarına meşruluk-güvenirlik-inandırıcılık kazandırmak için bu yola başvururlar. Resmi ideolojiyi, sahte tarih ve bilim anlayışlarını kendilerine dayanak yaparlar. Son süreçte yaşananlar budur.

AKP'nin yağma ve hırsızlıkta uzmanlaşmış diktatörü, seçim süreciyle birlikte yandaş TV ekranlarını en fazla işgal eden faşist lideri durumundadır. İçeride “**Gezicileri-lobileri-Gülen Cemaatini**” hedef gösterirken dışta ise Suriye'yi düşman ilan ederek, saldırganlığını en üst düzeye çıkartmaktadır. İktidara geldiğinden günümüze kadar her daim oynadığı mağdur rolünü seçim sürecinde de oynamaya devam etmektedir. Hiçbir şekilde örtbas edilemeyen hırsızlıkları, her gün bir yenisi eklenerek ortaya çıkan rezalet ve kepa-zelikleriyle R. T. Erdoğan'ın İslam maskeli politikacı kimliği fena halde çizildi.

Büyük bir korku ve telaş, kaybetme paniği içinde ortaya saçılan pisliklerini örtbas etmeye çalışıyor. Bir yandan da kendilerine yönelen öfke ve tepkileri bertaraf etmek için “**Gülen ve Gezicileri**” hedef göstererek, kendisini aklamaya çalışıyor. Açığa çıkan yolsuzluk ve hırsızlıkların kendisine yönelmiş bir komplo ve oyun olduğunu ifade ederek bu oyunların halka, AKP seçmenlerine yönelik bir haksızlık olduğunu ifade etmeye çalışıyor.

Egemenler, halkın bilincini zehirlemek için milyarlarca lira harcıyorlar. Bu politikaya “Dolar ve Avro”larla satılmış gerici profesörleri, bilim insanlarını, gazetecileri, TV program yapımcılarını, sanatçıları, milletvekillerini de katıyorlar. Egemenlerin saldırılarına karşı meslek ahlakıyla hareket etmek isteyenler ise ya işten kovulmakta ya da susturularak sindirilmeye çalışılmaktadır. Gazeteciler büyük bir sınav sürecindedir; ya mesleki onurlarını koruyacaklar ya da düşkün birer yalancı olup AKP'nin borazanlığını yapacaklar. Hazır olmadıkları, istemedikleri bir yol ayrımındadırlar. Zorunda kaldıkları bir tercihle karşı karşıyalar. Gazetelerden kovulan, kapı dışarı bırakılan “hakim-savcı-polislerin” sayısı bin-

lerle ifade edilmektedir. Kaybetmenin verdiği büyük bir korkuyla iktidar erkini bütün hırsıyla öfkeden gözü dönmüş, çıldırmış bir diktatör gibi engel ve rakip olarak gördüğü, insanca durmaya çalışan herkese saldırmakta, susturup etkisizleştirmeye çalışmaktadır. Tıpkı bir kıyım makinesi gibi çalışarak önüne gelen herkesi ezmeye, sindirmeye kalkmaktadır.

Sömürü ve baskıya, ilhak ve yağmacılığa dayalı politikalarında egemenlerin yüzyıllardır değişmeden başvurdukları politikaları şudur; aldatarak-kandırmak-korkutup sindirerek saf halkı arkasına-yedeğine almaktır. Bunun için her yalana ve sahte propaganda başvuruyor, tehditler savuruyor.

Halkı bölüp parçalayarak, belli bir kesimini düşman ilan ederek, kendi yandaşlarına “düşmanlarını” yuhalatarak, birbirine kıskırtıp, kırdırmaya çalışarak halk düşmanı gerçek yüzünü ortaya koymaktadırlar. Sömürü sistemine ait bütün çürümüşlük ve bozulma parametreleri kendisini göstermektedir. Bütün bunlar yetmezmiş gibi Twitter'ı, Youtube'ı kapattıran, Facebook'u kapatmayı ifade etmekten çekinmeyen, yasaklarla uyanışı ve doğru bilgilanmeyi önlemeye çalışan egemen sınıfın politik temsilcileri sonu gelmez bir tükenişe ve yıkıma doğru hızla gidiyor.

Utanmazca, arsızca yağma ve talandan bir an olsun vazgeçmeyen bu sömürücü barbar sınıfa karşı ya enerjik bir biçimde mücadele edilecektir ya da bu sonu gelmeyecek olan iğrenç ve utanmaz hırsızlıkların-talanın devam etmesine “razı olunacaktır”. Ya kitlelerin biriken ve kabaran öfkesi sokaklara meydanlara dökülüp, isyana dönüşerek, tepkileri dağlarda yankılanacaktır. Ya da çaresizlik ve yalnızlık içinde bu sömürü ve barbar politika sür-git devam edecektir. Orta ve ara yol yoktur.

Elbette sınıf bilinçli proleterler birinci seçeneğin gerçekleşmesi için elinden gelen her şeyi sonuna kadar yapacaklardır. **ELİNDEN GELEN HER ŞEYİ YAPMAK**. Mücadelenin ana fikri olmalıdır. Kavganın kendi içinde patlama eğilimi olarak ortada duran ve saklı duran devrimci sırrı budur. “**Düşmanı imha ve yok etmek için elinden**

gelen her şeyi yapmak” temel şiarımızdır. Devrimci savaşta bu ilke sadece askeri bir karakterle sınırlı değildir. Aynı zamanda politik ilkelere de doğrudan doğruya bağlıdır. Günümüzün politik ilkesi “**kitleleri düşmandan koparmaktır**”, “**Kurtuluş için kopuşu örgütlemektir**.” İşçileri-köylüleri-tüm emekçileri-Kürtleri-Alevileri-kadın ve çocukları devletten kopartıp, uyanış ve bilinçlenmelerini artırıp öfke ve tepkilerini büyütüp sokağa-meydanlara yöneltmektir.

Sömürü ve baskıya dayalı her uyanış ve tepkiyi sınıf bilinçli proleterler örgüte-bilince-savaşmaya çevirmek için “**ELLERİNDEN GELEN HER ŞEYİ YAPMALIDIR**”. Elinden gelen her şeyi yapmak demek devrim ve örgüt bilincini, inisiyatif ve enerjiyi yükseltmek, ısrar ve kararlılığı güçlü bir şekilde ortaya koymak, kitleler içinde kök salmış sağlam devrimci örgütlülükler yaratmak, **gerilla savaşını büyütüp geliştirmek, demektir. Dün yaptıklarından daha iyisini ve daha fazlasını yapmaktır**. Eksik, yarım bırakılan tüm devrimci görevleri tamamlamaktır. Bunun için her fırsatı kullanıp ve her olanağı değerlendirerek ezilen sınıf, ezilen ulus, ezilen cins ve inançları devletten kopartarak, Proletarya Partisi'ne yakınlıklaştırmak için her türlü emek ve çabayı ortaya koymaktır. Bunun için elimizden geleni sonuna kadar yapmak, temel görev olmalıdır.

Sınıf bilinçli işçiler gündelik devrimci çalışmalar yürütürken dönemin değişen koşullarını ve özgün durumu dikkate alarak çalışmalarını uyarlar. Bunun için belli bir değişime gider, “yeni” devrimci görevler edinirler. Sürecin ve çalışmaların özgünlüklerini dikkate alır. “Yeni” çalışmalara “yeni görevlere” göre kendini örgütler. Sınıf bilinçli proleterler değişen ve farklılaşan süreçlerin-dönemlerin devrimci görevlerine göre hazırlık yapmalı ve bu çalışmalara uygun bir konumlanma-ilişkilendirme ve örgütlenme içine girme beceri ve yeteneğini gösterebilmelidir. Yerel seçim süreci sona ermiştir. Seçim sonrası değişen ve değişmeyen temel özellikte görevler yerinde durmaktadır. Yerel seçim sürecinin özgünlüğü ve kendisine has özellikleri

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Cemal Ferhat: Dersim-Xozat Peyik köyü doğumlu Ferhat, 1980'de Halkın Kurtuluşu sempatanları tarafından bıçaklanarak katledildi.

Mehmet Beyhan: 1977'de çalışma yürüten Beyhan çalışmaları sırasında birçok kez gözaltına alınarak işkenceden geçirildi. Direnci ve kararlılığıyla tanınan Beyhan, Nisan 1981'de tekrar işkenceye alındı. Daha öncesinden DDKD'li sosyal faşistler tarafından yaralanan Beyhan işkencede ve ölümsüzleşti.

Cihan Çetinkaya: 90'lı yıllarda Partizan ile tanışan Çetinkaya, Zeytinburnu'nda çıkan bir kavgada bıçaklanarak hayatını kaybetti.

Dilek Polat: 7 Nisan'da Proletarya Partisi'nin düşman odaklarına yönelik gerçekleştirilecek olan eyleminde görev alan Polat, eylem sırasında üzerindeki bombanın patlaması sonucu şehit düştü. Şehit düşmesinin ardından cenazesine saldıran faşistlere yönelik Proletarya Partisi'nin cevap vermesi uzun süremedi. 11 Mayıs günü MHP Ordu il binası Ülkü Ocakları ve BBP il teşkilatı Proletarya Partisi'nin bombaları ile sarsıldı.

ve görevleri tamamlandığında yeni dönemin kendi özgünlüğüne uygun görevler başlamaktadır. Bunun için hazır olmak gerekir.

Değişen koşullara ve dönemlere rağmen her dönem değişmeden yapılacak ve yürütülecek “eski” dediğimiz temel görevlerimiz vardır. O da nitelikli ve özenli devrimci kitle çalışmasıdır. İhtiyacından ve zorunluluğundan hiçbir şey kaybetmeden bu görev devam etmektedir. Bu çalışma sonucu sayısız emekçiyi, bilinçli durumuna getirip, ülkemizin bir yoksullar hapishanesine döndüğünü anlamalarını görmelerini sağlamalı, özgürleşme ve kurtuluşları uğruna örgütlenip mücadeleyi büyütmeleri için elimizden geleni her şeyi yapmalıyız.

Egemenlerin hiçbir yasak ve tehdidi, hiçbir yanılsamalı “düşman” ve “hain” suçlaması bitiş ve tükenişlerinin önünü alamayacaktır. Reklam olarak insan seli üzerinde göndere çektikleri bayrak bile büyük çapta yaptıkları hırsızlığı ve yolsuzlukları örtmeyecektir. Suriye saldırganlığıyla olası müdahale, işgal bile devasa boyutta yaşanan hırsızlığını unutturmaya yetmeyecektir.

Keza yerel seçim sonucunda aldıkları “seçim zaferi” bile hırsızlığı ayyuka çıkarmış suç şebekesini aklamayacaktır. On dört yaşın fidanını katleden bir iktidar emekçilerin-ezilenlerin vicdanında ve bilincinde çoktan meşruluğunu ve haklılığını yitirmiştir. Tarihte her zaman olduğu gibi kaybeden hep şahlar, sultanlar, imparatorlar ve diktatörler olmuştur. Ve olmaya devam edecektir.

Mamak'ta gazetemizi halka ulaştırdık

Ankara: Gazetemizin mahalle dağıtımlarına devam ediyoruz. Özellikle son iki haftadır Mamak Şirintepe Mahallesi'nde yaptığımız dağıtımlarla hem gazetemizi mahalle halkına ulaştırma hem de yerel seçimlerle ilgili politikalarımızı insanlarla tartışma fırsatı bulduk. Geçen hafta ve 29 Mart günü yaptığımız gazete dağıtımlarında mahalle halkıyla yerel seçimlere dair

tartışma yürüttük. Dağıtım yaptığımız ve faaliyet yürüttüğümüz mahalleler CHP'nin tabanının olduğu yerler. Elbette devrimcileri sahiplenen ve demokrat kimliğini korumaya çalışan alanlar aynı zamanda.

AKP'ye ve özellikle Tayyip Erdoğan ile Melih Gökçek'e karşı ciddi bir öfkenin varlığı çok net hissediliyor. Çözüm olarak da diğer bir egemen

kesim olan CHP'nin propagandası etkin. Buna faşist bir geçmişi olan Mansur Yavaş'ın aday olması bile maalesef engel değil.

Biz de AKP'nin çözüm olmadığı gibi diğer bütün düzen partilerinin de çözüm olmadığını, özellikle Mansur Yavaş gibi bir faşistin, devrimci katilinin aday gösterilmesinin CHP'nin sol kitleyi cepte gördüğünün göstergesi olduğunu anlattık ve savunduk.

İnsanların "alternatif yok ve oy veremeye mecburuz" tepkisine ise, kim gelirse gelsin ezilenlerin ezilmeye devam edeceğini vurgulayarak, burada alternatifin sokaklarda yükselen ve geri çekilmeyen mücadele ısrar etmenin önemini ve ezilenlerin birlikte mücadele edebileceği, hep birlikte kendimizi ifade edebileceğimiz HDK/HDP anlayışının adaylarının desteklenmesi gerektiğini belirttik.

"Yaşasın devrimci dayanışma" sadece bir slogan değildir!

Tarihin "tarih" kitaplarından değil, toplumsal mücadelelerden öğrenilebileceğini biliyoruz. Yüzlerce olay, binlerce deneyim bize tarihin aslında nasıl yazıldığını gösterdi/göstermeye devam ediyor. Tarihin kanla, canla ve de başla yazıldığı bir yer de '72 yılının 30 Mart'ında Kızıldere'dir. Aslında '72 yılından bu yana bütün 30 Martlardır.

"Devrim için savaşmayana sosyalist denmez!"

Türkiye'de devrimin yoluna dair esaslı araçların neler olması gerektiği **71 silahlı** çıkışıyla dosta düşmana anlatılmaya çalışıldı. Birbirinden ayrı üç örgüt; **THKP-C, THKO** ve **TKP/ML** illegal ve **silahlı** mücadelenin faşist bir diktatör-

lük olan Türkiye koşullarında olmazsa olmaz mücadele araçları olduğunu ortaya koyarak, gereklerini, kuruldukları ilk andan itibaren hayata geçirmeye başladılar.

Düzenin sınırları içerisinde mücadelenin çıkış yolu sanıldığı ve parlamentonun çözüm olarak sunulduğu koşullarda ülkenin ilk devrimci örgütleri, cüreti kuşanarak devrim yürüyüşüne başladılar. Elbette üç örgütün anlayışının da devrime dair izlenmesi gereken yol konusunda ciddi ayrılıkları vardır. Ama komünist usta Mao'nun ifade ettiği **iktidarın namlunun ucunda** olacağına dair asgari ortak düşünce özellikle dönemin egemen reformist-revizyonist (ve günümüzde de) anlayışını karşı büyük bir darbedir.

Mahir'in dediği "*devrim için savaşmayana sosyalist denmez*" sözü de hem dönemin koşullarına dikkat çekmesi hem de günümüze ışık tutması açısından bizlere çok şey anlatıyor.

Denizler için yola düşer Mahirler...

Elbette her beş yılda bir, düzen partilerinden birinin halk nezdinde teşhir olup diğer bir düzen partisinin çözüm olarak halka sunulduğu koşullarda halkın kurtuluşuna dair zor ama bir o kadar da gerçek çözümü işaret edenler faşizmin saldırganlığından da nasiplendiler. Yanlışlarıyla ve doğrularıyla ama samimiyetle ve inanca silahlanan ve de mücadeleyi örgütleyen devrimciler '71'de faşist cunta tarafından tutsak edilmeye, işkence görmeye ve katledil-

meye başlandı. **Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu** önderleri **Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan** ve **Yusuf Aslan** da faşizmden nasibini alır ve yakalanırlar. Faşist TC devletinin "vatan hainleri" konusunda ibret-i alem olsun diye verdiği karar açık ve nettir; idam!

"Biz buraya dönmeye değil ölmeye geldik"

Çoğunluğunu THKP-C'nin Karadeniz'deki ilişkilerinin oluşturduğu Mahir Çayan öncülüğündeki THKP-C ve THKO'lu devrimci militanlar da faşizmin yarattığı bütün ağır koşullara rağmen **devrimci dayanışmanın** ilk ciddi örneklerinden birini bizlere miras bıraktılar.

Denizlerin idam edilmesini engellemek ve devrimcilerin baskıya boyun eğmediklerini göstermek için devrimciler Ordu Ünye'deki radar üssündeki üç İngiliz görevliyi kaçıran solcu Tokat'ın Kızıldere köyünde aldı. "*İnfazlar derhal duracak, Hiçbir yurtsever ve devrimci asılmayacak, En çok 48 saat içerisinde bu konuda Türkiye radyolarından infazların durdurulduğu hakkında yayın yapılması şarttır*" şeklinde belirtilen üç talebin yerine getirilmediği takdirde İngiliz görevlilerin öldürüleceğine ve devrimci eylemlerin devam edeceğine dair bir bilgi yayıldı.

Olayın duyulmasının ardından MGK başta olmak üzere çok sayıda kolluk kuvveti ve idari amir olaya dair kafa yürütmeye başladı. Karadeniz didik didik edildi, onlarca kişi gözaltına alınarak işkencelerden geçirildi.

Mahirlerin Kızıldere'de bir köy muhtarının evinde olduğu bilgisiyle; İçişleri Bakanı, MİT Müsteşarı, Tokat Valisi, Jandarma Genel Komutan Yardımcısı, MİT Ankara Bölge Daire Başkanı'nın yerinden yönettiği operas-

yon gerçekleşti. Teslim ol çağrılarına karşı, dönmeye değil ölmeye geldiklerini belirten 10 yiğit devrimci operasyon sonucunda katledildi.

"Yaşasın devrimci dayanışma" yalnızca bir slogan değildir!

Bugün 30 Mart vesilesiyle **Kızıldere**'yi, aslında **6 Mayıs**'ı ve de 24 Ocak **Vartanik baskını** ile **18 Mayıs**'ı hatırlarken anılan sadece yitip gidenler değildir. Devrimci siper yoldaşlığı Denizler için Kızıldere'de Mahirlerin ve Kürecik'te Sinan Cemgillerin katilinden hesap sorarken Kaypakkaya'nın yüreğinde harlanmış ve bize miras kalmıştır.

Yapılması gereken açık ve nettir, devrimci önderler mesajı on yıllar önce vermiştir. Devrimci dayanışma bir slogandan daha ötesi, hayatın her anında yükseltilecek, korunacak ve güvenilecek bir devrimci kültür değeridir. Elbette **Partizan kültürünü** kuşanan bizler devrimci, yurtsever, ilerici kesimlerle ilişkilenede, ortak iş yapmada ve mücadelenin her anında devrimci dayanışmayı ilmek ilmek örmeye tereddütte yer vermemeliyiz.

Kızıldere'de şehit düşen devrimcilerin isimleri; Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi (THKP-C) kurucularından **Mahir Çayan**, Dev-Genç Merkez Yürütme Kurulu üyesi **Hüdaî Arıkan**, Fatsalı şoför **Nihat Yılmaz**, Fatsalı öğretmen **Ertan Saruhan** ve Ünyeli çiftçi **Ahmet Atasoy**, DEV-GENÇ Genel Sekreteri **Sinan Kâzım Özudoğru**, Siyasal Bilgiler Fakültesi Öğrenci Derneği Yönetim Kurulu üyesi **Sabahattin Kurt**, 'Hava Kuvvetleri Proleter Devrimci Örgütü'nün kurucusu olarak aranan üsteğmen **Saffet Alp**, Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu (THKO) kurucularından **Cihan Alptekin** ve **Ömer Ayna**.

Mannheim'de Kızıldere anması

Mannheim: ATİF'e bağlı Mannheim Integrationsverein e.V.'da 30 Mart günü Kızıldere anması gerçekleştirildi. Dernek yönetim kurulu tarafından açılış konuşması yapıldı ve ardından devrim ve demokrasi şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu. Saygı duruşu sonrasında Kızıldere türkülerini, marşlarını söylemeye başladık.

Konuşmalarda, '71 devrimci kuşağının devrimci dayanışmaya verdikleri öneme vurgu yapılarak, derneğin bu geleneğin savunucusu ve sürdürücüsü olma misyonuna vurgu yapıldı. Yaklaşık iki saat süren sunumda Mahir Çayan'ın devrimci mücadele yaşamından çeşitli kesitler aktarıldı. Katılımcılar yaptıkları konuşmalarda bu bölgede devrimci dayanışmanın geliştirilmesi adına böylesi bir etkinliğin yapılmasını olumlu bulduklarını dile getirdiler.

İzmir'de Kızıldere anması

İzmir: Kızıldere'de katledilen THKP-C ve THKO savaşçıları İzmir'de yapılan yürüyüşle anıldı.

DHF, EÖC, Mücadele Birliği'nin örgütleyicisi olduğu eyleme **Partizan** ve **Devrimci Hareket** de destek verdi. Yürüyüş "**Kızıldere son değil savaş sürüyor**" pankartıyla Konak YKM önünde başladı. Eylemde "**Kızıldere son değil savaş sürüyor**", "Mahir, İbo, Deniz; sürüyor sürececek mücadelemiz", "**Mahir, Hüseyin, Ulaş; kurtu-**

luşa kadar savaş" sloganları sık sık atıldı.

Konak Sümerbank önüne gelen kitle tarafından basın açıklaması okundu. Yapılan açıklamada "*Dar ağacında yaşasın Türk ve Kürt halklarının emperyalizme karşı mücadelesi diye haykıran Deniz Gezmişlerin, işkencede günlerce ser verip sır vermeyen İbrahim Kaypakkayaların, Kızıldere'de biz buraya dönmeye değil ölmeye geldik diyen Mahir Çayanların kararlı mücadelesini*

sadece anmak değil, bugünün mücadelesinde yaşatmak, aynı devrimci kararlılıkla, onların fikirlerini uygulamak için buradayız" denildi. Eylem **Grup Praksis**'in verdiği küçük bir müzik dinletisiyle sona erdi.

Filipinler Komünist Partisi yöneticileri tutuklandı!

22 Mart günü 45 yıldır Filipinler devletine karşı silahlı mücadele veren **Filipinler Komünist Partisi**'nin üst düzey liderleri gözaltına alındı. Ordu ve polisin ortak düzenlediği operasyonla FKP Genel Sekreteri **Benito Tiamzon** ve **Wilma Austria Tiamzon**'la birlikte 5 yoldaşın yakalandığı açıklanırken, operasyonun amacı, **Yeni Halk Ordusu**'nun silahlı mücadeleyi başlatmasının 45. yılı dolayısıyla yapacağı eylemleri engellemek olarak ifade edildi. Genelkurmay Başkanı ayrıca, Filipinler Komünist Partisi'ne yönelik operasyonların artacağını da söyledi.

Operasyonun ardından 28 Mart günü açıklama yapan Filipinler Komünist Partisi ise, devletin birçok kişiyi öldürmekle itham ettiği Benito ve Wilma Tiamzon'un FKP'nin ileri düzey liderleri ve uzun bir süredir Filipinler devleti ile Filipinler Ulusal Demokratik Cephe arasında süren barış görüşmelerinde FUDC'un danışmanları olduğunu açıkladı. Açıklamada Ordu'nun, Tiamzonlar ve devrimci harekete karşı tezgahlanmış bir hikayeyi servis ettiği vurgulandı.

Yapılan açıklamada Wilma Tiamzon'un gerçek ismiyle FUDC'nin barış danışmanları listesinde yer aldığı, Ordu'nun iddia ettiği gibi kod isim kullanmadığı ve tutuklanmasının yapılan anlaşmaların ihlali olduğu ifade edilirken, aynı şekilde Benito yoldaşın da FUDC'nin danışmanlar listesinde yer aldığı söylendi. Başbakan Aquino'nun, kendisini Filipinler Cumhuriyeti hükümetinin ve FUDC ile yapılan anlaşmaların üstünde gördüğünün ifade edildiği açıklamada, "Filipinler hükümeti ve FUDC arasında yapılan tüm anlaşmalar, uluslar

arası sözleşmelerde yer almakta ve ulusal yasaları da kapsamaktadır. Bu durum, barış görüşmelerinin daha yüksek hedefleri için polis ve mahkeme süreçleri de dahil imzacı tarafları kapsadığı konusunda anlaşmaya vardıkları JASIG anlaşmasında açıkça belirtilmektedir... Bu nedenle Wilma yoldaşın kefaretle serbest bırakıldıktan sonra kaçması statüsü JASIG anlaşmasıyla korunan kendisine karşı kullanılamaz" denildi.

Filipinler devletinin Tiamzonların yakalanmasının ardından FKP önderliği içinde çatlak olduğu, özellikle ülkedeki önderlik ile Hollanda'daki FKP önderliği arasında anlaşmazlık olduğu iddiasına karşın, yapılan açıklamada böyle bir anlaşmazlığın doğru olmadığı ve Wilma ve Benito yoldaşların yakalanmasının ardından ilk açıklamayı Hollanda'da bulunan Joma Yolbaş (Sison) ve Müzakere Grubu'nun yaptığı ve iki yoldaşın ile yine 400'ün üzerinde politik tutsağın serbest bırakılmaları için canla-başla çalıştıkları söylendi. Konuya dair açıklamada şu ifadeler yer verildi:

"Yoldaş Benito ve Wilma ve FKP'nin tüm merkezi önderliği FUDC'nin müzakere grubunun çalışmalarını desteklemeye devam etmektedir. Filipinler'deki önderlik, Filipinler devleti ile barış görüşmelerinin -her ne kadar temelleri sağlıksız ve zor da olsa- devam edeceği umuduyla FUDC'un müzakere grubunun ofislerini tutmaktadır. Benito ve Wilma yoldaşlar ile FKP, silahlı devrimi ateşlemeye devam etmekte olan topraksızlık, işsizlik, düşük ücretler, yaşam maliyetlerinin aşırı yüksekliği, insan hakları ihlalleri, milita-

rizm, doğal afetlerin zararını engelleyecek altyapının olmayışı ve daha sayısız sosyo-ekonomik probleminin çözülmesi amacıyla barış görüşmelerini istemektedir.

Aynı zamanda, FKP önderliği 'bir halkın silahları yoksa hiçbir şey yoktur' ilkesine sıkı bir şekilde bağlıdır. Ramos ve Estrada hükümetleri dönemindeki barış görüşmeleri kanıtlamıştır ki, iç savaş öfkesine rağmen (ya da ondan kaynaklı) gerçekleştirilebilir. Estrada döneminde imzalanan tarihi CARHRIHL (İnsan Hakları ve Uluslararası İnsani Yasa Üzerine Karşılıklı Anlaşma) ve Ramos tarafından imzalanan JASIG dışında 1992'den 1998'e kadar 10'dan fazla önemli anlaşma mevcut. Arroyo, silahlı çatışmanın köklerine dair sorunları çözmekten uzaklaşan ve FUDC ve Yeni Halk Ordusu'nu teslim olmaları için aldatma umudunun bir aracı haline gelen barış görüşmeleri anlamını yitirdiği dönemde böyle bir anlaşmayı çöpe atmıştı.

Aquino da, tüm barış söylemlerine karşın, Arroyo rejiminin barış karşıtı görüşme tavrını uyguladı."

Tiamzonların tutuklanmasının tamamen uydurma suçlamalarla gerçekleştirildiğine değinilen açıklamada, Kuzey Samar'da Hilongos "toplu mezarı" cinayetiyle suçlandıkları ifade edilerek bu suçlamanın daha önce en az 50 başka aktiviste de yapıldığının altı çizildi. "Hilongos 'toplu mezarları', Filipinler Ordusu'nun Arroyo'nun en azgın yetkililerinden biri olan Raul Gonzales'in başında bulunduğu sözde Ajanslar Arası Hukuk Danışma Grubu döneminde başlayan yasal bir uydurmadır" denilen açıklamada bu dosyanın Tiamzonların karşısında

yeterli olmayacağı korkusuyla, yakalandıkları sırada üzerlerinde hiçbir silah bulunmamasına karşın ruhsatsız silah bulundurmaktan da dava açıldığı söylendi.

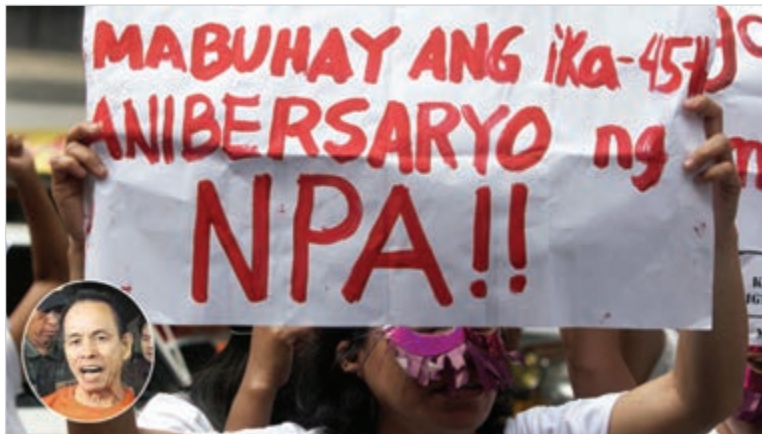
"Tiamzonların tutuklanması devrimin ilerleyişini durduramayacak. Bu 'yer değişikliği' geçici ve kısa süreli olacak. Benito ve Wilma yoldaşların omuzladıkları sorumluluklar otomatik olarak FKP Merkez Komite'nin diğer yetkililerine geçmiştir.

Yoldaş Joma'nın da özlü bir şekilde vurguladığı gibi FKP derin köklere sahiptir. 15 bölge komitesi, birçok alt bölge komitesi, yüzden fazla cephe komitesi ve Yeni Halk Ordusu içinde on binlerce Parti şube ve bölümü, FKP'nin günlük çalışmalarına ve halk savaşını ileri taşımaya önderlik edecek politik iktidar organlara sahibiz.

Bunlara ek olarak FKP önderliği ve üyeleri hiç olmadığı kadar genç insanla genişlemekte, mevcut baskıcı ve sömürücü sisteme bir son verecek bir devrim olmaksızın gelecekleri güvence altına alınamayacak olan geniş Filipinli genç arasında etkisini artırmaktadır."

FKF açıklamasında, medyanın Tiamzonların lüks içinde yaşadıklarına dair iddialarını da yanıtladı. Ordu yetkililerinin Benito ve Wilma'nın evinden kanıt oluşturabilecek bir şey bulamadığı için umutsuzlukla yalanlara sarıldığının altının çizildiği açıklamada, medyada gösterilen kısımda, evde sadece bir çalışma masası, sandalye, tahta yatak, yemek masası, küçük bir televizyon dışında hiçbir şey bulunmadığı, bunların da sade bir yaşam sürmekte olduklarını kanıtladığı ifade edildi.

//Yoldaş Joma'nın özlü bir şekilde vurguladığı gibi FKP derin köklere sahiptir. 15 bölge komitesi, birçok alt bölge komitesi, yüzden fazla cephe komitesi ve Yeni Halk Ordusu içinde on binlerce Parti şube ve bölümü, FKP'nin günlük çalışmalarına ve halk savaşını ileri taşımaya önderlik edecek politik iktidar organlara sahibiz."

"İntihar eden tutsak tek kişilik hücrede"

İstanbul: İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu, 29 Mart günü gerçekleştirdiği 106. F oturumunda hasta tutsak **Okan Ocak** ve 10 ağır hastanın durumunu konu etti.

İHD adına Nur Sürer'in okuduğu açıklamada, Ocak'ın tecrit nedeniyle psikolojisinin bozulduğu, intihar girişiminde bulunduğu ve geçirdiği ameliyat sonrası yaralarının kapatılmadığı ve açık yara ile hiçbir hijyen olanağının olmadığı tek kişilik hücreye gönderildiği ifade edildi.

"Parça parça değil, tümü..."

Ankara: Hasta Mahpuslara Özgürlük İnisyatifi 26 Mart günü YKM önünde toplanarak "**Hasta mahpuslar derhal serbest bırakılsın**" pankartıyla Adalet Bakanlığı'na yürüdü. Hasta tutsakların durumuna dikkat çekmek için pankartın önünde kefenler giyilerek yüründü.

Adalet Bakanlığı ek binası önüne gelen kitle, burada polis barikatıyla karşılaştı. Ve burada bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Yapılan açıklamada "**Ağır hasta mahpuslar parça parça değil, tümü; hiçbir pazarlığa konu olmadan serbest bırakılmalıdır. Çocuklarımızın yaşamı ne seçime, ne de siyasi partilerin çıkarıcı politikalarına terk edilmeyecek kadar kutsal ve değerlidir**" denildi.

Sincan için TKMP'den eylem

İstanbul: 29 Mart günü Galatasaray Lisesi önünde **Tecrite Karşı Mücadele Platformu** tarafından gerçekleştirilen aylık eylemde açıklamayı **Semiha Köz** okudu. Devrimci tutsakları yalnız bırakmayacaklarını, keyfi uygulamalara ve hak gasplarına karşı her koşulda tutsakları sahipleneceklerini söyleyen Köz, Sincan'da yaşanan hak ihlalleri raporunu açıkladı:

"**Sincan 1 Nolu F Tipi Hapishane'de; çoğunluğu 11-15'er gün olmak üzere 4 tutsağa toplam 2060 gün hücre hapsi, 1-2-3'er aylık süreler halinde 41 tutsağa toplam 137 ay ziyaret yasağı, 1-2-3'er aylık süreler halinde 41 tutsağa toplam 136 ay haberleşme yasağı, 33 tutsağa 38 ay sosyal ve kültürel faaliyetlere katılma yasağı verildi.**"

Zazaca mektuplar engelleniyor

Newroz'un sıcaklığı ile sizleri kucaklıyorum. Hapishanede karşılaştığım bir hukuksuzluğu haber değeri olduğunu düşünerek sizlerle paylaşmak istiyorum.

Bulduğum hapishanede dışarıya göndermek istediğimiz Zazaca

yazılarımızın tamamı "**tercüme edemiyoruz**" denilerek yasaklanıyor. Önce yazılarımızı "**tercüme gönderdik**" diyerek bizi 6-7 ay beklettiler. Sonra "**şu şu kuruma gönderdik fakat orada tercüme yapılmadı**" gerekçesi ile el koyma kararı çıkarttılar. Fakat Zazaca dergi, kitap vb. gelmesinde bir sorun olmuyor. Tüm bunlar tercüme edilerek içeriye alınabiliyor.

Burada inceltilmiş bir saldırı vardır. Dilin tercüme edilememesi söz konusu değil. Tam bir keyfilik. Diğer siyasetlerden arkadaşlar da bu konunun gündem yapılması ve gerekirse yeniden açlık grevi dahil eylemlerin yapılabileceği düşüncesinde. Adalet Bakanlığı'na, BDP'li vekillere görüşlerimizi bildirdik. (**Tekirdağ 2 No'lu F Tipi'nden Tutsak Partizan**)

Twitter-miwitter yasakları boşuna!

Sonuç olarak bizzat Başbakan'ın emriyle AKP kliği, açığa çıkan tape'leri ortadan kaldırmak, erişimini engellemek amacıyla çılgınca işler yapmaya devam ediyor. Ancak içerisinde bulunduğumuz "teknoloji çağı"nda ne interneti yasaklamak mümkün ne de sitelere erişimi...

Halkın sesine kulaklarını tıkamış vaziyette. Kendisi değil miydi bir zamanlar Beşar Esad'a "Halkına kulak ver" diyen! Hepten unutmuşa benziyor. Miting alanlarında demokrasi ve özgürlükten bahseden Başbakan, özgürlüklere saldırırken pervasızca açıklamalar yapmaktan da geri kalmıyor. Neymiş efendim özgür olmasak böylesine sesimizi yükseltebilir miymişiz? Bu kadar özgür olmasak, istediklerimize bu kadar kolay ulaşabilir miymişiz?

Sonuç olarak AKP, seçimlerden gelen "yetkiye dayanarak" baskıyı artırıyor. Baskıyı artırdıkça daha da çok sıkışıyor ve "Twitter, miwitter hepsinin kökünü kazıyor". Demokrasi naraları ve yalanları bir yana kendi icadı "ileri demokrasi"den de uzaklaşmanın son hamlesi Twitter'ın yasaklanması girişimi ve farklı DNS'lerle kullanmaların da engellenmesi oldu.

AKP, hem bütün dünya halklarının gözü önünde gerçek yüzünü gösterdi hem de uygulanması olanaksız bir yasak koy-

duğu için gülünç duruma düştü. Herkes Twitter'a karşı girişilen bu eylemin, açıklanan ve açıklanacak olan rüşvet ve yolsuzluk belgelerini kamuoyundan saklamak için olduğunu biliyor. Ama işin bir de "zamanlaması manidar" tarafı var: Bu yasak kararı tam seçim öncesi alındı. Ne demek bu? Hem seçim öncesi, muhalif seslerin de kolayca duyulduğu önemli bir ortamı kapatmak... Hem de seçim sırasındaki şeffaflık ve güvenilirlik denetimini zayıflatmak! Çünkü sistemin denetimi, sandık bazındaki sonuçların paylaşılması üzerine dayalı ve Twitter'ın kapatılması bu paylaşmanın bir yöntemini, yok etmeye de zedelemek amacını taşıyor.

Türkiye, Twitter'a erişim engellemesi kararını konuşurken, Suriye ilgili tapelerin sızmasının ardından video paylaşım sitesi Youtube'a da erişim yasağı getirildi. Kapatmanın mahkeme kararı olmadan yapıldığı ve idari tedbir uygulandığı öğrenildi.

Yabancı haber siteleri Twitter'dan son-

ra Youtube yasağını son dakika haberi olarak geçti. İspanyolca yayın yapan Actualidad.rt.com, TİB'in kapatma kararının hemen ardından "Türkiye, Youtube'ı yasakladı" başlığıyla haberi okurlarına duyurdu. "**Hükümet, bir hafta önce uygulamaya koyduğu Twitter yasağının yankıları bitmeden bu kez de Youtube'u yasakladı**" denilen haberde yasağın, Suriye'ye saldırı planlarından bahsedilen tapelerden sonra geldiği belirtildi.

Yasak işlemiyor

Yasaklıyor; çünkü yayınlanan her şey, halkın özgür iradesiyle yazdığı yazı ve görsellerden oluşuyor. Altlarındaki yorumlara bakacak olursak, net bir şekilde anlaşılıyor. Sonuçta Başbakan'ın yaptıklarını tasvip etmeyen kesim, bilmeyenlere göstermek için canla başla çalışıyor. Tabii Başbakan da bilmeyenler öğrenmesin istiyor.

Tek amacı var: Bilenler sussun... Bilmeyenler bilmesin... AKP oy kaybetmesin. Yalnız atladığı bir şey var Başbakan'ın. Öylesine önemli bir nokta ki, bunu fark etmediği apaçık ortada. Defalarca yazdığımız VPN sistemleri ile insanlar, hatta Başbakan'ın dışında neredeyse bütün milletvekilleri, bakanlar ve hatta Cumhurbaşkanı bile yasaklanan yayınlardan yayın yapmaya devam ediyorlar... İronik ötesi bir durum. Televizyon kanalları "**Twitter kapatıldı**" manşetleri atarken hemen sağ alt köşede Twitter adresleri verip halkın görüşlerini soruyor.

Sonuç olarak bizzat Başbakan'ın emriyle AKP kliği, açığa çıkan tape'leri ortadan kaldırmak, erişimini engellemek amacıyla çılgınca işler yapmaya devam ediyor. Ancak içerisinde bulunduğumuz "teknoloji çağı"nda ne interneti yasaklamak mümkün ne de sitelere erişimi... Tüm bu baskı mekanizmaları ile halkın ve özellikle gençliğin isyanını bilemeye daha fazla hak kazanıyorlar! Baskı ile abad olunmayacağını en iyi bilmelerine rağmen! (**Bir okur**)

Yargıda çifte standarta karşı açlık grevi

İstanbul: 8 Eylül 2006 tarihinde Gaye adli operasyonla tutuklanan ve içlerinde Atılım gazetesi yazarları ile Özgür Radyo çalışanlarının da olduğu 8 kişinin uzun tutukluluktan ötürü tahliyelerinin engellenmesini protesto eden gazeteciler ve aileleri açlık grevi yaptılar. 25 Mart günü başlayan eylemde ilk gün Kadıköy Kilise Meydanı'nda basın açıklaması gerçekleştirilerek çadır kuruldu.

Kilise Meydanı'nda gerçekleşen basın açıklamasına davadan tahliye olanlar, aileler ve gazeteciler katılırken basın açıklamasını Atılım Gazetesi yazarı

tutsak Arif Çelebi'nin kardeşi Semra Çelebi yaptı. Çelebi konuşmasında, 7.5 yıldır tutuklu olanların davalarının hala Yargıtay'ca onaylanmadığını bu anlamda da tutukluluk süresinin "uzun tutukluluk" kapsamına girdiği için tahliye edilmeleri gerektiğini belirterek Ergenekon vb. davalarda tahliyeler olduğunu ancak yargının çifte standart uyguladığını belirtti.

HDP üye ve yöneticileri ile birçok siyasi kurumun ziyaretler gerçekleştirildiği iki gün boyunca süren çadır eylemi boyunca şarkılar-marşlar söylendi

ve imza toplandı. İki günlük açlık grevinin sonlandırılmasının ardından ise, avukatların tahliye talebinde bulunduğu Çağlayan Adliyesi önünde bir eylem gerçekleştirildi. Burada adalet nöbeti tutulurken 27 Mart günü verilen 3. tahliye başvurusu da reddedildi.

Erzincan'da YDG okuruna polis baskısı

Erzincan: Liseli Yeni Demokrat Gençlik okurları olarak mücadele alanları genişletme çabamız, polisin baskısı ve sindirme politikalarıyla karşı karşıya kalmaktadır. Erzincan'da YDG okurları olarak okullarımızda

yaptığımız dergi dağıtımları, polisin iş birliği içinde olduğu okul yönetimiyle okuldan uzaklaştırma tehditleri ile sindirilmek istenmektedir. Erzincan'da Teknik Lise'de 3. sınıf öğrencisi olan bir YDG okuru gazete

büromuzdan çıktıktan sonra takibe alınarak otobüs durağından zorla bir araca bindirilmiştir. Araç içerisine alınan YDG okuru hakkında oluşturulan bir dosya ve farklı eylemlerde çekilen fotoğraflarla "seni takip ediyoruz" denilmiş ve okurumuz korku-

tulmak istenmiştir.

Son dönemde faşist saldırılarla yıldırılmak ve korkutulmak istenen okurlarımız ve bizler hiçbir faşist saldırıya geçit vermeyecek ve mücadelemizin verdiği inanç ile, güç ile bu faşist ablukayı dağıtacağız.

Dersim'de yerel seçim kazanımla mı sonuçlandı?

Ardımızda bıraktığımız yerel seçimlerde kazanılmış belediyelerin devrim ve demokrasi mücadelesinde kazanılmış birer mevzi olduğunu söyleyebiliriz.

Devrimci Güç Birliği bu ilçelerde kazanamamıştır. Bununla birlikte geçen dönem değerlendirildiğinde ilerçilik misyonu yükleyebileceğimiz Pertek ve Xozat belediyeleri bu seçimlerde faşist nitelikli partiler tarafından kazanılmıştır. Pertek'te AKP'nin, Xozat'ta ise CHP'nin kazanması ve buradan doğru Dersim merkez dışında hiçbir ilçe belediyesinin kazanılmaması Dersim'de devrimci, demokrat ve yurtsever cephede bir kayıp olarak değerlendirilmelidir. Mevcut durumun korunması dahi kazanım olarak değerlendirilemezken kayıpların, gerilemelerin olduğu durumların kazanım olamayacağı su götürmez bir gerçekliktir. Dersim yerelinde seçim sonuçları değerlendirilirken değerlendireceğimiz nokta tam da burasıdır.

Dersim'de ilçe belediyelerinin Devrimci Güç Birliği tarafından kaybedilmesi cephemizde ciddi bir gerileme yaratmıştır ve dönem açısından bir kayıp olarak değerlendirilmelidir. Faşist gerici partilerin Dersim ilçe belediyelerinde mevcut durumlarını koruyup hatta Pertek ve Hozat belediyelerini almaları buna rağmen devrimci, demokrat ve yurtseverlerin sadece merkez belediyesini alması Dersim açısından gerici faşist partilere alan açılması anlamına gelmiştir. Yüz yüze olduğumuz yerel seçim sonuçları tablosu yetersizliklerimizi bir kez daha sorgulatıp önümüze daha ciddi görevleri koymaktadır. Umudumuzu yitirmiş değiliz elbette; eksiklerimize bakıp Dersim halkıyla bütünleşerek, kaybettiklerimizi kazana-
(Bir Partizan)

AKP'li faşistler, devrimcilere saldırdı

Düzen partilerinin kendi aralarındaki dalaşlarının yanı sıra; devrimci, ilerici kesimlere dönük saldırıları da devam ediyor.

ANKARA

* Batıkent'te AKP'liler önce **Ortak Sol Aday**'ın seçim çalışmasını taciz etti. Batıkentlilerin tacizlerine tepki göstermesiyle oradan uzaklaşan AKP'liler, bir süre sonra büyük otobüsle Batıkent Metro'ya geldi. Ellerinde demir sopa, cop, biber gazı ve sallamalarla Metro'nun önünde stant açan BDSP'lilere saldıran AKP'liler 2 devrimciyi yaraladı.

Saldırının ardından toplanan yüzlerce kişi AKP'nin seçim bürosuna yürümek istedi. "**Batıkent sokağa hesap sormaya!**" sloganlarıyla yürüyen kitleye çevik kuvvet gaz bombalarıyla saldırdı. Olayın ardından çatışmalar sürerken, saat 21.00'de ilk saldırının olduğu yere toplanma çağrısı yapıldı. Burada açıklama yapılarak faşistler ile polisin saldırısı teşhir edildi.

* Ertesi gün de bu saldırıya karşı Batıkent'te biraraya gelen binlerce kişi, "**AKP suç şebekesine geçit yok**" pankartı açarak yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüş istikameti boyunca evlerinde olan insanlar da ışıklarını yakıp söndürerek eyleme destek verdiler. AKP ilçe binası yakınında yapılan açıklamanın ardından aralarında Partizan okurlarının da bulunduğu çok sayıda kişinin ayrıldığı eyleme polis saldırdı. Saatlerce süren direnişte kimi eylemciler gözaltına alındı.

İSTANBUL

29 Mart günü Kartal'da Başbakan R. T. Erdoğan'ın katıldığı AKP'nin mitingi gerçekleşirken bazı AKP'liler Bankalar Caddesi'nde bildiri dağıtımını yapan TKP ve BDSP'lilere saldırdı. Bu sırada çay bahçeleri civarında standı olan Partizan'ın da müdahil olduğu arbede esnasında bir TKP'li bacağından bıçakla yaralandı. Saldırganlar devrimci, demokrat kitlenin müdahalesiyle hak ettikleri cevalı aldılar ve saldırı püskürtüldü.

Berkin için Perşembe eylemdeyiz

İstanbul: Berkin Elvan'ın ailesi 27 Mart günü düzenlediği bir etkinlikle Berkin'in vurulduğu yere karanfiller bırakarak mum yaktı. Her Perşembe akşamı düzenlenmeye devam edilecek olan eylem Berkin'in ailesinin yanı sıra okul arkadaşları ve mahalle halkından da katılım oldu. Berkin'in vurulduğu noktaya konulan bir masanın karanfil ve fotoğraflarla süslediği etkinlikte masaya kitap, defter, kalem de bırakıldı.

Etkinlik sırasında konuştuğumuz aile bireyleri, Berkin'in vurulmasından 5 dakika öncesine ait olan fotoğraflarla ilgili olarak hukuki sürecin devam ettiğini aktardı. Eylemden yarım saat önce Avrupa Birliği Bakanı **Egemen Bağış**'ın aradığını ve kendilerinden özür dilediğini belirten Berkin'in annesi **Gülsüm Elvan** ise, az önce mahallede üç gencin daha gözaltına alındığını vurgulayarak "**Nasıl özür bu?**" diye sordu.

KARTAL

28 Mart günü içerisinde **Partizan**'ın da yer aldığı **Kartal Dayanışması**, **Berkin Elvan** için etkinlik düzenledi. Yapılan etkinlikte Kartal Meydanı'nda bulunan çocuk parkına "**Berkin Elvan Çocuk Parkı**" ismi verildi. "**Bundan sonra çocuklarımız Berkin abilerinin parkında oynasın**" denilen açılıştaki sokak sanatçıları Berkin için türkülerini söylediler. Ardından liseli bir öğrenci Berkin için yazdığı şiiri okudu.

Yolsuzluk operasyonları ve tape kayıtlarının birbiri ardına internete düştüğü bir ortamda gerçekleştirilen yerel seçimler, aynı zamanda tarihin en karanlık seçimleri olarak da hafızalara kazındı. Bu, üç dönemlik AKP için de çetin bir süreç oldu.

Halkın iradesini temsil eden bir anlayışla baktığımızda belediyelerin önemi yadsınmayacak boyuttadır. Bu anlayış ile baktığımızda ayrıca ardımızda bıraktığımız yerel seçimlerde kazanılmış belediyelerin devrim ve demokrasi mücadelesinde kazanılmış birer mevzi olduğunu söyleyebiliriz. Dersim'de de bu anlayışın korunması ve geliştirilmesi için yerel seçimlerde **Partizan**'ın da içinde yer aldığı ve birçok demokrat ve yurtsever kurumun yer aldığı **Devrimci Güç Birliği** bileşeni ile Dersim merkezde ve ilçelerinde seçimlere girilmiş ve merkezde Devrimci Güç Birliği adayı kazanmıştır. Ancak elbette Dersim merkezdeki bu kazanım tek başına değerlendirildiğinde eksik ve yetersiz bir yaklaşım olacaktır. Zira merkez dışında ilçelerinde de aynı bileşenin yer aldığı

Sarıgazi'de lisede kantin boykotu

Sarıgazi 75. Yıl DMO Lisesi öğrencileri olarak kantinde fare yakalanması, hijyen ve sağlıktan mahrum bırakılmış bir ortam ve yüksek olan yiyecek içecek fiyatları için kantini boykot etme kararı alarak, bir kampanya başlattık. 27 Mart günü okul bahçesinde bulunan çardakta daha önce hazırladığımız yiyecek ve içecekleri arkadaşlarımıza ücretsiz dağıttık.

Üzerimizde baskı kurmak isteyen okul yönetimi ve kantin görevlilerinin, hiçbir kural ihlali bulamadıkları için bahane ararken çimlere basan üç öğrenciyi görüp sinirli bir şekilde "**Yemeğinizi yiyorsanız yiyin, çimlere basmayın**" demesi öğrencileri

güldürdü. Yoğun katılımı gerçekleştiren ilk boykot gününde gelen öğrencilere bilgilendirme yapıldı ve isteklerimiz gerçekleşene kadar boykotun devam edeceği aktarıldı. Biz de **Yeni Demokrat Gençlik** olarak, bu boykotta katıldık ve sonuç elde edilene kadar bu boykotta var olacağımızı duyurduk. **(Sarıgazi Liseli YDG)**

Haftalık özgür gelecek Pêşeroja Azad

Umut Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven
San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayimcilik2007@hotmail.com

umutyayimcilik@umutyayimcilik

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 484 72 83
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 2 No: 8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

İsyan ve demokrasi mücadelesi sandığa gömülemez!

30 Mart yerel seçimlerini geride bıraktık. Yazımızı gazeteye hazırladığımız sırada resmi olmamakla birlikte seçim sonuçları tamamlanmış; 30 büyükşehir, 51 il ve 1093 ilçede belediye başkanlıklarını kimin kazandığı aşağı-yukarı belli olmuştu.

Görünen **AKP'nin** % 45.56, **CHP'nin** % 27.91, **MHP'nin** % 15.16, **BDP'nin** % 4.1 (Merdin'de siyasi yasağından kaynaklı bağımsız aday olan Ahmet Türk'ün oy oranı hariç), **HDP'nin** ise % 2.4 oranında oy aldığı idi. **AKP;** 19 büyükşehir belediyesi, 30 il belediyesi, 561 ilçe belediyesini alırken; **CHP;** 6 büyükşehir, 7 il, 161 ilçe; **MHP;** 3 büyükşehir, 7 il, 102 ilçe ve **BDP** de 3 büyükşehir (Ahmet Türk'ün bağımsız olarak girdiği Merdin de dâhil), 7 il ve 68 ilçede belediye yönetimini aldı. Bu seçimin gözle görülür en önemli başarısı **BDP'nin**, tüm saldırganlığına rağmen **Kürdistan'ın** büyük bir çoğunluğunda **AKP'yi** süpürmesi oldu.

% 87 oranında, son yılların en yüksek katılımı seçimi olan 30 Mart'ta sadece öncesinde değil, gün boyunca yaşananlar ile de; bu yerel seçimlerin diğerlerinden daha farklı olduğu ve yerel yönetimlerin belirlenmesinden çok egemenlerin (ve en çok da **AKP'nin**) kendilerine olan güveni oyladığı, direniş ruhunu sandığa kilitlemeyi hedeflediği bir seçim oldu. Ancak bu ülkede faşizmin geleneğini tanyanlar da, 2013 Gezi İsyanı'nı tadanlar da bilirler ki; istedikleri kadar uğraşsınlar halkın isyan ruhu sandığa gömülemez!

30 Mart'tan kısa kısa notlar

Oldukça olaylı geçen seçimlerden aktarımları (muhtemelen çok küçük bir oranını) okurlarımız için topladık.

Seçimlerde oy oranları

İstanbul, Ankara, İzmir gibi bölgeler başta olmak üzere ülkenin batısındaki bölgelerde küçük partiler neredeyse silindi. T. Kürdistan'ında ise büyük oranda **AKP'yi** de silen **BDP'nin** en çekişmeli rakibi yine **AKP'yd**i. **AKP-CHP** ya da **AKP-MHP** çekişmelerinin yaşandığı seçimlerde çekişmeye giren 2 partinin oy oranlarının toplamı çoğu zaman % 80 ve % 90'ları aştı. 2 partili sistemleri hatırlatan bu seçimlerde "kıyasıya rekabet eden" partiler arasındaki oy farkı bazen bir elin parmaklarını geçmedi. Hedeflenen oy oranını yakalayamasa da 2 partide kamplaştırılan seçimlerde **HDP**, seçime katıldığı bölgelerin birçoğunda 3. parti olmayı başardı. **Kastamonu'da** **AKP** 45.77 ile belediyeyi alırken, 2. parti olan **MHP'nin** oyu 45.33'te kaldı. **Ağrı'da** **BDP**, belediyeyi **AKP'den** yalnızca 10 oy farkıyla alabildi. **Ankara** hala şaibeli!

Halk sandığa oturdu

52.695.832 seçmenin 46.353.724'ünün (yani yaklaşık % 87'si) sandık başına gittiği ülkede halk, gün boyu sandık başından ayrılmadı. Sandıklarda hilelerin yapılmasını, oyların çalınmasını engellemek isteyen binlerce kişi polis ve asker tarafından okullara alınmak istenmemesine rağmen halk okullara zorla girdi. Sayım yapılırken sandık başında bekledi. Ve hatta **Aydın'da** seçimlere usulsüzlük yapan **AKP'li** müşahidin sandığı açmasına engel olmak isteyen birkaç kişi sandıkların üzerine yatarak, buna engel olmak istedi. Kitle pek haksız da değildi, sadece **AKP** aleyhine 754 ayrı hile ve usulsüzlük tutanağı tutuldu. 45 il ve ilçede aynı anda elektrikler kesilmesiyle mum ışığında işlemler sürdürüldü. Mesela **Hasankeyf'te** 5 oy önde olan **BDP**, elektriklerin gidip gelmesiyle buranın belediyesini 7 oyla kaybettiğini öğrendi. Ne hikmetse!

"Güçlü" olan "ötekilere" saldırdı

Genelde **AKP'li** müşahitlerin diğer partilerden müşahitleri devre dışı bırakmaya çalıştığı seçim boyunca yer yer **CHP** ve **MHP** müşahitleri de **HDP** ve **BDP'li** müşahitlere saldırmaktan geri durmadı. Örneğin **Ankara'da** 200 **AKP'li**, kesici aletlerle **Seyran Lisesi** önünde sayımın

yapılmasını engellemeye çalışırken; **Adana-Seyhan ilçesi** Namık Kemal Mahallesi **Borsa Lisesi'nde** de **BDP'li** görevliler hukuka uygun olmadan yapılan itirazları reddetmesi üzerine 3 **BDP'li**, **MHP'li** bir grup tarafından linç edilmeye çalışıldı. **Wan Aşağı Göze Köyü'nde** **AKP** ve **DP'li** müşahitler, **BDP** müşahidini bıçakladı. Dağ'ın durumu ciddi, zanlılar gözaltına alındı.

Élih'te (Batman) "kadınlar sandığa gelmesini" diyen **AKP'lilere** **BDP'liler** tepki gösterdi. Çıkan kavgada 3 kişi yaralandı. **Ankara Kolej'deki** Kurtuluş Anadolu Lisesi önünde oy kullanmaya giden iki **LGBTİ** saldırıya uğradı. Oy kullanamadılar. Polis ya da sandık görevlileri hiç kimse olaya müdahale etmedi. Oy kullanamayan iki kişi olay yerinden uzaklaşmak zorunda kaldı.

Çuval çuval oy çalındı, açık oy kullanıldı

Seçim sırasında gizlice oyları açanlar, gözlerini sandığa diken binlerce kişi tarafından suçüstü yakalandı. **Amed'de** çuval çuval oy çalmaya çalışan iki kişiyi yakalayan halk, bu kişileri **BDP** il binasına götürerek buraya kilitledi. **Riha'nın Bozova ilçesinde** **AKP** ilçe Belediye Başkanı **Hasan Arusoğlu'nun** köyü olan **Saf köyünde**, **BDP'li** müşahitleri bir grup tarafından zorla okuldan uzaklaştırıldı ve açık oy kullanıldı. Yine **Ceylanpınar ilçesine** bağlı **Yukarı Karataş** (Kevirreş) köyünde ve **Tatvan'da** da açık oy haberleri geldi.

Sêrt (Siirt'te) seçimlerdeki ihlallerin önüne geçmek amacıyla **İsveç'ten** kente gelen 63 kişilik heyet ve **İHD'liler** polis tarafından engellenirken, il ve ilçelerinde yaşanan usulsüzlükler, asker-korucu, **CHP** ve **AKP'lilerin** baskısı nedeniyle tartışmalar yaşanıyor. Pervari'de okuma yazma bilmeyen yaşlılara "yardım" eden sandık görevlisi oyları **CHP** için kullandı.

Polis saldırısı ve ablukası

Asker ve polis seçim alanlarından ayrılmadı. Hoşlarına gitmeyen bir durum olduğunda saldırmaktan da geri durmadılar. **İstanbul Gazi Mahallesi** İstiklal İlköğretim Okulu'nda akşam saatlerinde iki sivil polisin yasadışı bir şekilde bir muhtar adayı için oy kullanmak istemesine tepki gösteren halkla polis arasında çatışma çıktı. Saatlerce süren çatışmada muhtarlık eylemciler tarafından ateşe

verilirken, polis de **Şair Abay Lisesi** ile İstiklal İÖO'nu yaktı.

Tatvan'da seçim sonuçlarına itiraz eden **BDP'lilere** azgınca saldıran polise karşı kitle de barikatlar kurarak direndi. **Antep'te** mükerrer oy kullananlara müdahale edenlere polis gaz sıkarak saldırdı. **MHP** ile **BDP** arasında oldukça çekişmeli geçen ve **BDP'nin** aldığı **İğdir'da** asker, oy kullanılan sınıfların kapısında silahıyla nöbet tutarken; **Roboski ve Gülyazı (Bejuh) köylerinde** halk, asker ve zırhlı araçların gölgesinde oy kullandı.

Anadolu Ajansı'ndan mı aldın bilgiyi Cihan'dan mı?

Seçim sonuçlarının açıklanmaya başladığı andan itibaren **AKP** yandaş medya ile **Cemaat** yandaş medya arasında ciddi bir çekişme başladı. **AKP'ye** yakın **Anadolu Ajansı (AA)**, **AKP'nin** oylarını 4-5 puan fazla gösterirken, **Cemaat** yanlısı **Cihan Haber Ajansı** ise (**CİHAN**) tam tersi bir tutum takınarak yayın yaptı. Tam bu sırada **CİHAN'a** ve **Cemaat** ile ulusalcılara yakın internet sitelerine hack saldırıları başladı. Aradan birkaç saat geçtikten sonra hacklenme sırası **AA'ya** geldi.

Başbakan'dan "İstiklal mücadelesi"

Seçimler sırasında **İstanbul'da** olan **Erdoğan**, ülkede oy oranının % 40'ı aştığını öğrenince "neşeyle" **Ankara'ya** giderek, sayımlar sürdüğü gece yarısı bir balkon konuşması gerçekleştirdi. Tapede oraya çıkan oğlu **Bilal** ve **Sümeyye** de dâhil olmak üzere tüm ailesiyle balkon konuşması yaptı. Erdoğan, yolsuzluğa devam edeceğini, kendisi gibi hırsızları, katilleri koruyacağını gösterdi. "**Balkanlar'da, Bosna'da, Makedonya'da, Kosova'da, Avrupa'nın tüm kentlerindeki kardeşlerine**" teşekkür eden Erdoğan "**Suriye'de bombaların, kurşunların altında açlıkla, kıtlıkla baş başa her an büyük acılar yaşayan ama AK Parti'nin zaferi için her an dua eden mazlum kardeşlerime sonsuz teşekkür ediyorum**" diyerek "dünyanın merkezinde" olmaya devam etti!

Tehditkar konuşmalarına devam eden Erdoğan, "**Dünya var oldukça, inşallah ay yıldızlı bayrağımız en yüksek burçlarda dalgalanmaya devam edecek. Tek millet, tek vatan, tek bayrak, tek devlet**" diyerek teklemesini sürdürdü ve arkasına aldığı güçle "sürece" nasıl yaklaşacağını gösterdi.

